

முத்தமிழ்ப்பண்ணை வெளியீடு: 4
கடவுள் எங்கே?

விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்

தப்பும் இணைப்பும்:

கலாசூரி

வல் விநாயகமூர்த்தி

(ஆசிரியன், கலைஞன்,)

புகாடு - மட்டக்களப்பு

இலங்கை.

JPL

C3644

19

0 8 * ✓
+

விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்

3644cc

தொகுப்பும் இணைப்பும்:

கலாசூரி

வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி
(சுவிஞர், ஆசிரியன், கலைஞன்)

100

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

பதிவுத் தரவுகள்

தலைப்பு - விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்

வகை - சமயத்தத்துவம்

ஆசிரியர் - கலாசூரி வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி

அச்சகம் - நியூ கீன், 73, முனைத்தெரு,

மட்டக்களப்பு.

வெளியீடு - முத்தமிழ்ப் பண்ணை,

வன்னியனார் தெரு, மட்டக்களப்பு.

வெளியிட்டமை - 1994 மார்ச்சு.

பக்கம் - 93+16

விலை - ரூபா அறுபது 60/-

உரிமை - ஆசிரியருக்கு

Bibliographical Data

Title - Vevehananda Thathuva Vithugal.

Category - Religion

Author - Kalasoori Vettivel Vinayagamoorthy

Printer - New Keen 73, Munai Street,

Batticaloa

Publisher - Muthamil Pannai

2, Vanniyar Road Batticaloa.

Date of Publication - December 1994

Page - 93+16

Price - 60/-

200/3
15.

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம் புத்தக வெளியீடு : 4

கடவுள் எங்கே?

விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்

[தொகுப்பும் இணைப்பும்]

கலாசூரி

வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி

(கவிஞன் ஆசிரியன் கலைஞன்)

புனைபெயர்கள் :- பன்குடாவெளி மூர்த்தி
“வெற்றிமகன்” “வள்ளி” “வேவி”
நாவற்காடு,
மட்டக்களப்பு.

பிரசுரம் :-

முத்தமிழ்ப் பண்ணை
2. வன்னியனார் தெரு,
மட்டக்களப்பு.
இலங்கை.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

111531

111531
20

கவித்துவக் கவியைச் கை கூப்புவோம்

எவள்ளன் றென்றும் நிறைவாக
இலங்கும் ஆன்மா உடையவனோ
அவனே அவனே அவன் மனிதன்
அவனே அவனே அவன் இறைவன்
எவன்மனம் நினைந்து குறிக்கோளை
இனிதே காட்ட வருபவனோ
அவனே அவனே அவன் மனிதன்
அவனே அவனே அவன் இறைவன்

[சுவாமி விவேகானந்தர்]

(மொழிபெயர்ப்பு - திருமதி. செளந்தரா கைலாசம்)

துணிவுக்கும் நேர்மைக்கும் தூய்மைக்கும் அன்புப்
பணிவுக்கும் தியாகப் பணிக்கும் - தணியாத
ஆன்மீக சக்திக்கும் அண்ணல் விவேகானந்த
சாமியே இங்கெமக்குச் சார்பு.

புலவர்மணி .ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

வங்கத்தில் தோன்றி வாழ்சமயம் விரித்துரைத்துச்
சிங்கமெனப் புகழுற்ற சீராளர் - எங்கென்று
ஆண்டவனைக் கேட்டவரே ஆண்டவனைக் காட்டுகிறார்
வேண்டுவமே அவர்பாதம் வியந்து

“வெற்றிமகன்”

உறுதுணையாகி உதவிய நூல்கள்

1. சுவாமி விவேகானந்தர் ஞான யோகம்.

தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு

எம். செல்லம் ஐயர் M.A

எஸ். விசாக விஜயன் M.A

2. சுவாமி விவேகானந்தர் சிகாக் கோ சொற்
பொழிவுகள்.

3. சுவாமி விவேகானந்தர் கவிதை. கடவுளைத்
தேடி.

மொழிபெயர்ப்பு:- திருமதி. செளந்தரா கைலாசம்

4. ஸ்ரீவிவேகானந்தர் ஜீவிதம்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா

5. விவேகானந்தர் ராஜ யோகம்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்த

6. விபுலாநந்த தரிசனம்

திரு. வ. சிவசுப்பிரமணியம் B.A

7. நீதிநூல்கள்

8. சித்தர் பாடல்கள்.

9. பன்னிரு திருமுறைத் தோத்திரத் திரட்டு.

10. புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவி
தைகள்

11. புறநானூறு

12. அடிகளார் படிவமலர்.

13. தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடல்கள்

14. திருக்குறள்

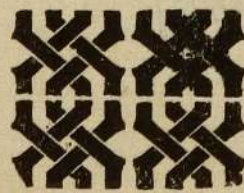
15. யோகசுவாமிகள் நற்சிந்தனை.
16. திருவருட்பயன்.
17. பாரதியார் கவிதைகள்
18. பகவத்கீதை வெண்பா
புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை.
19. பகவத்கீதை உரைநடை (கவிஞர் கண்ணதாசன்)
20. கோபுரம். இந்துசமய கலாசார வெளியீடு
21. மதுரம், சஞ்சிகை
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்
22. ஒளவை பாடல்
23. பொதுப்பாமாலை
வெற்றிவேல் வினாயகமூர்த்தி
24. விவேக சிந்தாமணி

உள்ளுறை தலைப்புகள் முன்னுரையும் என்னுரையும்

01. சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாக்கள்	01
02. தலையெடுத்தாடும் தகாத் செயல்கள்	02
03. சந்தர்ப்ப சமயவாதிகள் சிலர்	03
04. சமயமும் ஆன்மீகமும்	05
05. ஆன்மாவின் நிலை	08
06. உள்ளத்தே உள்ளது	09
07. துணிந்துசெல்ல எழுச்சியூட்டல்	11
08. பரம்பொருள்	13
09. ஆன்மா பரம்பொருளே	21
10. சொர்க்கம் நமக்குள்ளே	23
11. சச்சிதானந்தம்	25
12. மனித தெய்வத்தன்மை	27
13. மூட நம்பிக்கை	29
14. ஒடுக்கமும் விரிவும்	30
15. அறிவு, மனம், ஆவி	31
16. விதி என்பதெது	32
17. மனிதப் பிறவியும் மறுபிறவியும்	32
18. பிராணன்	33
19. அழியா மனப்பதிவு	34
20. கடவுள் எங்கே?	35

21. இணையற்ற பாடல்	41
22. மனங்களைப் புரட்டிய மதப்பிரசங்கம்	43
23. கவித்துவம் மிகுந்த கவிஞர்கள்	45
24. விவேகானந்த அலைக்குள் விபுலானந்தர்	46
25. உணவும் உடம்பும்	48
26. ஏழைக்கிரங்கும் இதயங்கள்	55
27. கடவுளைத் தேடி	59
28. பிணம் என்று இசுழாதீர்	63
29. ராஜேயோகத்தில் சில	64
30. விவேகானந்தர் சம்பாஷணைகள்	72
31. சுவாமியை வலியுறுத்தும் வசனங்கள் சில	73
32. சுவாமி விவேகானந்தர் ஜீவித்ததில் சில	76
33. சுவாமியின் பொன்மொழிகள் சில	85
34. இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் (பாடல்)	87
35. இல்லறத்துறவற இயல்பு (பாடல்)	88
36. மீண்டும் நினைவு கூர்தல்	89

RAMAKRISHNA MISSION

(Ceylon Branch)

40, Ramakrishna Road,

Wellawatta,

COLOMBO - 6,

03-06-94

பாராட்டுரை

“விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள் என்ற நூலின் கையெழுத்துப்பிரதியை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஆசிரியர் கலாசூரி வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்துள்ளார்கள்.

விவேகானந்த தத்துவம் உலகளாவியது. இந்துமதம் மற்றைய மதத்தத்துவங்களையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கியதுபோல விவேகானந்த தத்துவமும் எல்லா ஆன்மிகத்தத்துவங்களையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் சமுத்திரம் போன்று அகன்றும், ஆழ்ந்தும் உள்ள விவேகானந்த தத்துவ சமுத்திரத்தினுள் மூழ்கி ஒரு சில தத்துவமுத்துக்களையாவது எடுக்க முயற்சித்திருக்கிறார். அவரது முயற்சி பாராட்டத்தக்கது.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்துக்களை மற்ற ஞானிகளின் கருத்துக்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பதும் பாராட்டத்தக்கது.

சுவாமி விவேகானந்தர் சிக்காக்கோ சொற்பொழிவின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இக்தருணத்தில் இந்நூல் வெளிவருவது பொருத்தமானதே.

இந்நூலின் ஆசிரியரை மனமாரப் பாராட்டுகிறோம்.

சுவாமி ஆத்ம கனாநந்தா

பதிப்புரை

எமது முத்தமிழ்ப்பண்ணை ஒரு சிறு நிறுவனம் எனினும் நாட்டு நலன் கருதி கூட்டுறவு, விவசாயம், கிராமபிவிருத்தி, சமய சமூக கலாசாரத் தொண்டுகள் முதலானவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு வருகிறது. இவற்றுள் நூல் வெளியீடும் ஓர் அங்கமாகும். இந்நிறுவனம் முன்பு மூன்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. சென்றவாண்டு வெளியிட்ட “பொதுப்பாமாலை” “கண்ணகையும் தன்னகையும் எனும் நூல்கள் பாராட்டைக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான்காவது நூலாக இந்த “விவேகானந்த தத்துவவித்துகள்” வெளிவருகின்றது.

நூல்வெளியீடு பணநெருக்கடியைக் கொடுக்கும் செயலாகும். மகத்துவமான இந்நூலை நெருக்கடிகள் மிகுந்த காலத்துள்ளே வெளியாக்குகின்றோம். தேசிய வீரர் வரிசையில் மாண்புமிக்க ஜனாதிபதி அவர்கள் அழைத்து “கலாகூரி” பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட இளைப்பாறிய அதிபரான கவிஞர் வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் தொகுப்பும் இணைப்புமாக ஆக்கியுள்ளார்கள். மதிப்பான பட்டம் பெற்றபின்னர் மகத்துவமான ஒரு நூலை வெளியாக்க எண்ணங்கொண்டார் போலும்; அதனை ஈடேற்றுகின்றோம்.

“இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைத் தலைவர் சுவாமி ஆத்ம கனாநந்தஜீ அவர்களது பாராட்டுரையைப் பார்த்த பிறகு இவ்வாண்டுக்குள்ளே அச்சிட்டு வெளியாக்க எண்ணம் கொண்டே ஆவன செய்தேன்” என்கிறார். “சுவாமி அவர்களுடன் ஈடுபாடு குறைந்திருந்தும் மிஷனுடன் ஈடிணையற்ற பற்றுக் கொண்டதால் சிறியேன் துணிந்த இப்பெருஞ்செயல்” என்று பயபக்தியுடன் கூறியதையும் கேட்டுள்ளோம். தன்னுரையிலும் சில கூறித்தரன் உள்ளார். இப்பேர்ப்பட்டன யாரைத்தான் விட்டன?

பாராட்டுரை அணிந்துரை முதலியன பலர் வழங்கவிருந்தும் சுவாமி அவர்களின் பாராட்டுரையே போதுமானது என்று சுவாமி ஜீவானந்தா போன்றோர் கூறியதையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம் செல்லும் போதெல்லாம் தொல்லை பாராது திருத்தக் குறிப்புகள் கூறி இந்நூல் பதிப்புக்கு உதவியதோடு ஆசிமொழி கூறி வாழ்த்தியதற்கு நன்றி கூறுகின்றோம். இதை அறிந்து ஆசிமொழி கூறி வாழ்த்திய அரசாங்க அதிபர் திரு. இ. மோனகுருசாமி அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம். அத்தோடு நூலாசிரியரைச் சார்ந்த நாவற்காடு இந்து இளைஞர் மன்ற உறுப்பினர்களையும் இந்நிலைக்குச் சூழல் அமைத்த மருமகன் அதிபர் திரு. தங்கத்துரை BA. Dip in Ed அவர்களையும் அன்னார் நண்பன் கலைக்கோட்டன் எனப்

படும் ஆசிரியர் இருதயநாதன் அவர்களையும்
குறிப்பாகப் பாராட்டத்தான்வேண்டும்.

இந்து சமயம் இயற்கையோடிணைந்தது; ஆதி
யந்தம் இல்லாதது; மனித ஆற்றலுக்கு மேலான
சக்தியைக் கண்டது; அதையே இறையெனக்
கொண்டது; இந்த அடிப்படையில் வளர்ந்த சம
யம் ஈடிணையற்று உயர்ந்தது. இதனிடையே தமது
நலன்கருதி ஒரு சிலர் சமயக்கொள்கைகளையும்,
சாத்திரங்களையும் வகுத்தனர், சாதி குலங்களைத்
தொகுத்தனர், பெண்ணை வெறுத்தனர், பெருந்
துறவை விரும்பச் செய்தனர்; அர்த்தமற்ற ஆடம்
பரச்சடங்குகளைப் புகுத்தினர். பிறப்பிலே ஒரு
வர்க்கம் பெரிதெனக்காட்டினர்; உயர்ந்த சாதி
யென்றும் தாழ்ந்த சாதியென்றும் ஏற்றத்தாழ்வை
ஏற்படுத்தினர்; சிலர் பிற மதங்களை நாடவுஞ்
செய்தனர். இப்பேர்ப்பட்ட சமயம் பற்றி

அகிலவுலக இந்துசமய மகாநாட்டு மலர் ஒன்றிலே:

இந்துமதத்தில் இடைக்காலத்தில் புகுத்தப்
பட்ட சில பொய்மைகளும், புழுக்களும்,
பொருந்தாப் புராணக்கதைகளும் மனிதர்க்கி
டையே வேற்றுமையை வளர்த்தன. காலத்துக்குக்
காலம் பலபெரியார்கள் தோன்றினர் அண்மைக்
காலத்தே மகாத்மாகாந்திஜீ சுவாமிவிவேகானந்தர்
சுப்பிரமணியபாரதியார் முதலியோர் தோன்றி

சமய, சமூகத் தொண்டுகளைப் புரிந்தனர்.
பாரதியார் ஆவேசங்கொண்டு பலபாடல்களைப்
பாடினார்.

“சூத்திரனுக் கொருநீதி - தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொருநீதி
சாத்திரம் சொல்லிடு மாயின் - அது
சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்”
என்றும்

“செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திட லாமென்றே எண்ணி யிருப்பர்
பித்த மனிதர் அவர் சொலுஞ் சாத்திரம்
பேயுரை யாமென்றிங் கூதே டாசங்கம்”
என்றும்

“முன்பி ருந்தோர் காரணத் தாலே
மூடரே பொய்யை மெய்யென லாமோ?”
என்றும்

“மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
மயங்கும் மதியிலிகாள் - எத
னூடும் நின்றோங்கும் அறிவொன்றே தெய்வமென்
றொதி யறியீரோ?”
என்றும்

“ஆன்ம வொளிக்கடல் மூழ்கித் தினைப்பவர்க்
கச்ச முண்டோடா - மனமே
தேன்மடை யிங்கு திறந்தது கண்டு
தேக்கித் திரிவமடா”

என்றும் தொடர்ந்

திவை போன்ற பாடல்களால் கொதித்தெழுந்து குரல் எழுப்பினார். கோர் வில் களை மையமாக வைத்துக்கொண்டும், சிலர் சாமி பெயர்களைச் சொல்லிக் கொண்டும் வயிறுவளர்த்து சமயச்சடங்குகளின் பெயராலே தண்டச் சோறுண்ணவும், பிறப்பின்பேரால் சிலர் தம்மைத் தேவதூதர் எனக் காட்டிக் கொள்ளவும் ஆன நிலைகளை ஆக்கிக் கொண்டனர். பிறசமயத்தார் கிண்டலுக்கும் இடமாக்கினர்.

ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவிச்சீவன்கள் வயிற்றுக் கொடுமையால் வாடிவதங்க, இருக்கின்ற இலட்சக்கணக்கான கோவில்களும் கோபுரங்களும் போதாவென லட்சோபாலட்சம் பணத்தைக் கொட்டி மேலும் ராஜகோபுரம் முதலியன அமைக்கிறோம்; அழகு பார்க்கிறோம்; அதனால் பெருமையைத் தேடுகிறோம்; ஆடம்பரவிழா நடத்துகிறோம்; இன்னும் பேய்பிசாசு ஓட்டுதல், பிள்ளை வரங் கொடுத்தல் போன்ற மூடநம்பிக்கைகளைப் பெருக்கி அறிவைச்சுருக்கி வாழாமல், இந்துசமயப் பண்பு எழுச்சியுறச் செய்ய வேண்டாமா? மகேசன் சேவையேடு மக்கள் சேவையையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?" என்றெல்லாந் தொடர்ந்து ஒரு பேராசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதனை இந்நாலுக்குப் பதிப்புரையாக்கல் பொருத்தமெனினும் எமது சிந்தனையும் செயல்பட்டும் இவையும்நிற்க.

இடைக்காலத்திலே குடும்பநலன்கருதி இளைப்பாறிக் கொண்டபடியால் மக்கள், மருமக்களின் அறிவுக்குழலாலும், அவர்களின் புத்தக வாசிப்பாலும் சிலபெரியவர்களின் துணைகொண்ட அறிவாலும் உயர்ச்சியுற்று வருகின்றேன், உடல்பிரிந்தாலும் ஆன்மாவுக்கு உறுதுணை கூட்டுகின்றேன் எனக்கூறும் இவ்வாசிரியர் மேலும் மேலும் படிக்கும் படியே படிப்பினை ஊட்டுகின்றார். இளைஞர்களுக்கும் எழுச்சியூட்டுகின்றார். இவையெல்லாம் எம்மிடையே பலருக்கு எடுத்துக்காட்டாகட்டும். நிற்க

ஐரோப்பிய சுற்றுப்பயணத்தின் போது கவி ரவீந்தரநாதாகூர் இரத்தினச் சுருக்கமாக “இந்தியாவை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் சுவாமி விவேகானந்தரை அறிந்து கொள்ளுங்கள் இந்து சமயத்தை அறியவேண்டாமானால் சுவாமி விவேகானந்தரையே அறிந்து கொள்ளவேண்டும்” என்று கூறப்பெற்ற பெருமைக்குரிய சுவாமிகளின் தத்துவ வித்துகள் சிறிய அளவிலேனும் எம்மாலும் பயன்பட எமது செயலும் சேவையாகட்டும்!

சென்றவாண்டு வெளியிட்ட எமது நூல்களை ஓரளவில் கொள்வனவு செய்து உதவிய வடக்குக் கிழக்கு மாகாணசபைப் பிரதம செயலாளர்

திரு. எஸ். கணேசநாதன் முதல் கலாசாரப் பகுதி யினர்க்கும் இந்து கலாசார அமைச்சினைச் சேர்ந் தோர்க்கும் வெளியீட்டு விழாவன்று கூடிய பணம் கொடுத்து உதவியோர்க்கும் நன்றி கூறுகின்றோம். அத்துடன் விபுலானந்த நூற்றாண்டு விழாச்சபையினரின் ஒத்தாசைகளுக்கும் இதை அச்சிட்ட நியூகீன் அச்சகத்தார்க்கும் நன்றி யைக் கூறுகின்றோம். இவற்றோடு எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்த வேளையிலும் இந்த நூலின் தொகுப்பு இணைப்பு ஆசிரியரான கலாகூரி வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் இன்னும் பல நூல்கள் எழுத இறையருள் நீடிக்க வேண்டுகின்றோம்.

முத்தமிழ்ப் பண்ணை
2. வன்னியனார் தெரு,
மட்டக்களப்பு.

15-09-94

முன்னுரையும் என்னுரையும்

“கடவுள் எங்கே”? எனும் நூல் வெளிவரவிருக்கிறது என்று 1964ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட “பாலர்பாமாலை”யிலே விளம்பரப்படுத்தியிருந்தேன். என்னால் ஒலிபரப்பப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான முற்போக்கு நற்சிந்தனைகளுள் பன்னிரண்டு நற்சிந்தனைகளின் தொகுப்பே அக்கையெழுத்துப்பிரதி. சிலர் பார்வைக்கும் உள்ளாகிப் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொடுத்துப் பதிப்பிக்கத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தது. இருந்தும் எனது அனுடவ முதிர்ச்சி இன்னும் கூட்டடும் என்று, சென்றவாண்டு ஒரேதினத்தில் “பொதுப்பாமாலை” எனுங்கவிதை நூலையும், “கண்ணகையும் தன்னகையும்” எனும் இலக்கிய ஆய்வு நூலையும் வெளியாக்கினேன்.

குறிப்பிட்ட பாமாலையில் “கடவுள் எங்கே?” என்பதோடு “இனப்பற்று” எனும் சரித்திரக்கதைச் சித்தரிப்பு நாடகத்தையும் சேர்த்தே விளம்பரப்படுத்தியிருந்தேன். நமது நாட்டின் இனப்பிரச்சினை எதுவும் சிறிதளவேனும் தென்படாத வேளையிலே 1951ஆம் ஆண்டில் அந்நாடகம் ஒலிபரப்புக்குரியதாகி ஒத்திகையின் போதே தடைப்படுத்தப்பட்டது. மேலதிகாரிகள் தடுத்தனர். இதற்கான சான்று எழுத்துமூலமே என்னிடம் இன்றும் இருக்கிறது. இவ்வாறு சமுதாய நோக்குடைய எண்ணமும் செயலும் இளமையிலிருந்தே என்னைத் தொடர்ந்து வருகின்றன. இதனைப்ப

லர் அறிவர், சிலர் பாராட்டுவர். எனக்கும் எனது குடும்பகுழல் நிலைமைகளால் புதுமைதான்.

ஆனால் சுவாமி விவேகானந்தர் நூல் வாசிப்புகளும் சிக்காக் கோ சொற்பொழிவு நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிகளும், 'கடவுள் எங்கே? எனும் எனது நூல் வெளியாக்குவதை நிறுத்தி "விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்" எனும் இந்நூலை வெளியிடுவது உசிதமென்று உற்சாக மூட்டின. பல ஆய்வுகள் செய்து இச் சிறு நூல் உருவாகி வருகிறது. சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களே இளைஞனாயிருக்கையில் "கடவுள் எங்கே" என்று வினவிய நிலமையாலும் அன்னாரின் பெயரோடு கலப்பிறுவதே சிறப்புடைத்தாகும்.

வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவங்கள் வேறுபட்டும் ஒன்றுபட்டும், விஞ்ஞான வளர்ச்சி மேலோங்கும் அறிவியல் செயல்பாடுகள் நிலவும் காலவோட்டத்தே இதனை வெளியிடுகின்றேன். நான் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளாலே விருத்தியடைந்து கொண்டு வருபவன். இந்து சமயத்தில் ஒரு சிலரது அவசியமற்ற கட்டுப்பாடுகளும் நடைமுறைகளும் சாதி வேற்றுமைகளும் என்னைக் சிந்திக்க வைத்தன. எடுத்துக்காட்டாக இரண்டொன்றைக் காட்டுதல் நலமாகும்.

எனது சிற்றூரிலே ஓர் ஏழை விவசாயத் தொழிலாளியின் மனைவி ஏதோ நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் கைக்குழந்தையுடனிருந்தவள் கணவன் காட்டிலே மரம் வெட்டச் சென்ற பிறகு

நடுப்பகல் அளவில் காலமானாள் கணவன் வரப் பொழுது மறைந்துவிடும். அந்தக்கால நிலைமைகள் அப்படி. கோயில் பூசகர் மதியப் பூசை நடத்த முடியாது எனக்கண்டு வாதாடினார். பூசை முடிப்பதற்குச் சவத்தை எடுத்தாக வேண்டும் என்றனர்.

எனது பாட்டனாரே பெரிய வண்ணக்கார். அவருடைய தேவைக்காகவே கணவன் மரம் வெட்டப் போனவன். “அவன் வரும்வரைபார்த்திருக்க முடியாது. பொழுதுபட்ட பிறகு சவம் எடுக்க முடியாது. சவம் எடுக்காவிட்டால் சாமி பூசை நடத்த முடியாது. மணி மூன்றுக்கிடையில் சவத்தை எடுங்க கொஞ்சம் சுணங்கிச் செத்திருக்கக் கூடாதா” என்றெல்லாம் பேசினார்; கட்டளையுமிட்டனர் இளைஞராயிருந்த நாங்கள் எதிர்ப்புக்காட்டியும் பலிக்கவில்லை கோயிலிருந்து சாவீடுவரை கயிறு கொண்டு அளந்து ஒருபாகதூரம் உள்ளிட்டதூரமாய்விட்டதால் அவர்களாகக் கூடி நின்று சவத்தையும் எடுத்துவிட்டனர். உயிர் போனவுடலை அறியாதுகைக்குழந்தை உடலோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்த வேளை “சவம்” என்றும் ‘பிணம்’ என்றும், அருவருப்பாய்ப் பேசிக் கொண்டனர். மாலைப்பொழுதில் வீடுவந்த கணவன் மனவருத்தத்தால் அன்றிரவு கயிறுகழுத்திலேகட்டித்தூங்கிச் செத்தான். வேறுவகையில் இன்னொன்று

அந்தக்காலம் பூசாரிமாருக்கும் மந்திரதந்திரக்காரர் போன்றோர்க்கும் வாய்ப்

பான காலமாயிருந்தது. செய்வினை பில்லி
 சூனியம் பேய்பிசாசுமுதலிய பேச்சுவார்த்தைகள்
 மிகுந்தகாலம். தலையிடி காய்ச்சலுக்குக் கூடத்
 தண்ணீர் ஒதுதல் திருநீறுபோடுதல குறிபார்த்
 தல் நூல்கட்டுதல். செய்துகழித்தல் பேயாட்டம்
 ஆடுதல் நிலவிய காலம்.

ஊரிலே கொள்ளையடித்துச் சண்டித்தனங்
 காட்டிக்கொண்டிருந்த ஒருவன் தெய்வஉருக்
 கொண்டு தலைவிரித்துப் பேயாட்டம் ஆடிக்
 கொண்டிருந்தான். அக்காலம் ஆண்களும்
 கொண்டைகட்டிய காலம். தலைவிரித்த கோலம்
 பிள்ளைகளைப் பயமுறுத்தும். அடிக்கடி வீடுகளில்
 பேயாட்டம் ஆடுவதும் ஆண்டுக்காண்டு அம்மன்
 சடங்கென்றும் ஆடிக் கொண்டிருந்தனர் ஊர்
 அந்தரக் கமெல்லாம் அறிந்தேயிருப்பர்.

எனது அம்மா நாலாம்பிள்ளை பெற்ற
 பின்னர் நடக்க முடியாத வாதநோய்க்குள்ளாகி
 ஐந்தாறு ஆண்டுகள் அவதியுற்றார். அம்மா
 தெய்வபக்தி மிகுந்து விரதங்கள் கடைப்பிடிப்
 பவர். அப்பா மாறுபட நடந்தும் பொறுமை
 யோடும் நோய் உடலோடும் குடும்பத்தை நல்ல
 முறையில் நடக்கச் செய்துவந்தவர். அம்மன்
 ஆலயப் பேயாட்டத்திலே அம்மா வரமுடியாத
 படியால் என்னை அந்தப்பேயாடி அழைத்து
 அடுத்தவாண்டு ஓர் ஆட்டுக்கடா பலியிடக்
 கொடுக்கும்படியும் அப்படியானால் அம்மா
 வாதநோய் அகன்று விடும் என்றும் தலை

சுற்றிக் “கட்டுச்” சொன்னான். அந்தவிடத்திலே இளமைத்துடிப்புள்ளநான் மறுத்துவிட்டேன் ஆனால் அம்மா என்னைப் பேசிவிட்டு பேயாடியின் கேள்விப்படி அம்மாவால் அடுத்த வாண்டு ஆடுகொடுபட்டது. அம்மாவுக்குப் பின்னரும் ஆண்டுக்கணக்காக அவ்வாதனோய் தீரவில்லை. இப்படிப்பல நிகழ்வுகள் என்னுடைய இருபது வயதுக்குள்ளேயே நடந்துகொண்டிருந்தன. இப்போது பெரும்பாலும் குறைந்து விட்டனவென்றாலும் சிலகிராமங்களில் தொடரத்தான் செய்கின்றன.

உடுக்கடித்து உச்சாடனம்பண்ணிய பூசாரியும் பேயாடியும் கொடுக்கல் வாங்கல்களினால் பகைப்பட்டிக் கொண்டும் என்போன்றோரைத் தாக்கிக் கொண்டும் வந்தனர். எனக்கும் சாபமிட்டனர். ஏதொன்றும் பலிக்கவில்லை எனது பகுத்தறிவுச்சிந்தனைச் செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. சுவாமிவீவேகானந்தர் அறிவுரைகள் இப்போது மேலும் வலுவூட்டுகின்றன.

நான் “கடவுள் எங்கே”? என்ற தலைப்பிட்டு நூலாக்க முயலமுன்பே கடவுளைப்பற்றி விவேகானந்தர் வினவியதாகவும் அறிவோம். “கடவுளைக் கண்டீர்களா?

கடவுளைக் காட்டுவீர்களா? என்றெல்லாம் பலவாறு பலரிடம் விசாரித்தமையினால் எண்ணற்ற பகுத்தறிவுச்சிந்தனைகள் கொண்ட தத்துவ வித்

துகளான இச்சிறு நூலினை வெளியாக்குகின்றேன். சுவாமி அவர்களின் “கடவுளைத் தேடி” என்ற கவிதை நூலும் முன்பே வெளியாகியுள்ளதால் எனது “கடவுள் எங்கே”? எனும் நூல் விளம்பரம் இரத்தாகின்றது. விவேகானந்த தத்துவமுத்துகள் வித்தாகின்றன.

சிக்காக்கோ சார்பான நூற்றாண்டு விழாக் காலத்தே இதை நான் வெளியிட எத்தனிப்பது சூரியனை அடுத்து சிறுநட்சத்திரம் ஒன்று கண்சுமிட்டிக்காட்டுவது போன்றதாகும். சிற்றறிவுடையேன் துணிந்த இச்செயலை ஏற்று குறைகாணின் பொறுக்குமாறும், நீக்கச்செய்யுமாறும் பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

உள்ளிருக்கும் தலைப்புகளின் அட்டவணையைப் பாருங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பாக ஏணியேற்றம் போல் உயர்ச்சிகாட்டிச் செல்கின்றன. புத்தகப்பூச்சிகளாக அமைவதிலும் சிந்தனைச் சிற்பிகளாக ஆவதையே வரவேற்போம்!

ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணமிசன் இப்போதய காலகட்டத்தில் இந்துசமயத்தில் போற்றுதல் நடைமுறை கொண்டதாகி சிறப்புற்று இயங்கிவருகின்றது. தொண்டர்களாகிய சுவாமிகள் பலரும் மேலோங்கச் செய்யும் நடைமுறை நிலை கொண்டவராகின்றனர். குரு சிஷ்யனாக முன்பு நரேந்திரனிடம் பகவான் “பணத்தைப் பரிசோதித்துக் கையாள்வது போல் என்னையும் நன்குபரிசோதித்து அறிந்து கொள் எனக்கூறிய வார்த்தைகள் எல்லார்க்கும்

உரிய வார்த்தைகளாகி ஊறிக்கொண்டன
போலும், உயர்ந்த குணநலன்களை எம்மால்
உரைத்திடவியலாது.

சுவாமி ஜீவானந்தாஜீ அவர்களிடம் இச்சிறு
நூலின் ஒரு பகுதியை வாசித்துப்பார்க்கும்படி
கொடுத்தேன். சிலதினங்களில் வாசித்துவிட்டு
உற்சாகமுட்டி சுவாமி ஆத்மகனானந்த அவர்களிடம்
கொடுத்து ஆலோசனை பெறும்படி கூறி
னார்கள். அன்னாரிடம் கொடுத்த கையெழுத்துப்
பிரதி சிறந்தவொரு அணிந்துரையுடன் திரும்பி
என்னிடம் சேர்ந்தது. இவர்களுக்கெல்லாம் எப்
படி நன்றிகூறுவேன் என்று மயங்குகின்றேன். இத்
தகைய சுவாமிகளது வித்துகளை விதைப்போர்க்
கும். விதைக்க உதவுவோர்க்கும் தக்கபலன்
கிடைக்கும். இன்னும் முன்னும் பலர் இதனை
வாசித்து உற்சாக முட்டியவர்களாக இருப்பதால்
அவர்களுக்கும் அதன் பலன் கிடைப்பதாகுக!

நாவற்காடூர்
மட்டக்களப்பு

15. 9. 94

கலாசூரி வெற்றிவேல்
விநாயகமூர்த்தி

சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாக்கள்

சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களது சிக்காக்கோ சொற்பொழிவின் நூற்றாண்டு விழாக்கொண்டாடுகின்ற இக்கால வேளையில் அன்னாரது பல விடத்துச் சொற்பொழிவுகளிலும், விசேடமாக ஞானயோகம் என்ற நானூறு பக்கங்களுக்கும் கூடுதலான நூலிலிருந்தும் ஒரு சிலவற்றையேனும் தொகுத்து, சிலவிடத்து அன்னாரது கூற்றுகளை அப்படியே அவருரையாகக் கூறுவதும் நலமெனக்கருதி, நானிதை வெளியிடுகின்றேன்.

யாழ் நூலீந்த “முத்தமிழ் வித்தகர்” மட்டக்களப்பு மயில்வாகனன் ஆன சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா மிகவிமரிசையாகக் கொண்டாடிக் கொண்ட முடிவுறும் காலம் ஆன இவ்வேளையில் இதனை வெளியிடுவதும், இந்த நூற்றாண்டு விழாச்சபையிலே முக்கியவுறுப்பினரில் ஒருவனாயிருந்து வரும் எனக்குப் பொருத்தமான செயலாகும் என்றுங் கருதுகிறேன்.

சுவாமி அவர்களுடைய சிக்காக்கோ சொற்பொழிவு கொண்டாட எத்தனிக்க முன்பே நான் அன்னாருடைய ஞான யோகத்தைப் படிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவனானேன். அதனால் சிறப்புறு சிக்காக்கோ சொற்பொழிவுக் கருத்துகள் முந்தியும் பிந்தியும் இடம்பெறக்கூடும். சுவாமி விவேகானந்தர் சுவாமி விபுலானந்தர் என்ற நாமவேறுபாடுகள் தெரிந்து கொள்ளாத காலத்திலிருந்தே ஓரளவு இவர்களையிட்டு இப்

போது அறிந்து கொண்டவனாய் வளர்ந்து வருகின்
 றேன். சுவாமி விவேகானந்தர் சொற்பொழிவுகள்
 சார்ந்த ஞான யோத்தைப் படிக்கப் படிக்க பக்கம்
 பக்கமாக ஊற்றெடுக்குஞ் செய்திகள் எமது பகுத்
 தறிவுச் சிந்தனையை வேகப்படுத்தின. உற்சாக
 முட்டின; சமயத்ததுவ அறிவைக் கூட்டின; உணர்ச்
 சியுமுட்டின. அதனால் விவேகானந்த தத்துவ முத்
 துகள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டன. எனினும் அன்
 னார் அந்நியநாடு சென்று அவரவர் மொழிகள
 றிந்து ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் எம்மால் அள
 விடற்கரியன. இருந்தும் நமது கால சமூகநடை
 முறைக்கு இடித்துரைக்கக் கூடியவையே இன்னும்
 சிலரது எடுத்துக் காட்டுகளோடு ஒப்பிட்டும்,
 பின்னிப்பிணைந்தும் விவேகானந்த தத்துவவித்து
 களாக வெளியாகின்றன.

தலையெடுத்தாடும் தகாதசெயல்கள்:

இக்காலத்திலும் தகாத செயல்களா எனக் கேட்
 போரும் இருக்கலாம். இக்காலம் என்ன, அக்கா
 லம் போன்றதா? இருபத்தோராம் நூற்றாண்
 டையும் எட்டிப்பிடிக்கின்ற காலமான விஞ்ஞா
 னமும் மெய்ஞ்ஞானமும் மேலோங்கிக் கொண்டு
 வருகின்ற காலமில்லையா? சிலவேளை இவ்விரண்
 டும் போட்டியிட்டுக் காட்டுகின்ற காலமும் அல்
 லவா? அப்படியெல்லாம் இருக்கும் போதும் சம
 யத்தின் பேரால் ஆசாடபூதிகளின் நடைமுறைக
 ளும், ஆடம்பரமான ஆலயச்சடங்குகளும், ஆள்ளிக்
 கொண்டு போகின்ற ஐயர் பூசாரிகளுக்குடைந்ததை

யான அனாவசியச் செலவுகளும், பெருஞ்சடங்
கென்று பயமுறுத்துங் கோலத்துப் பேயாட்டச்
செயல்களும், காய்ச்சல் தலையிடிக்குக் கூடக்கழிப்
புச் செய்யும் மந்திரவாதிகளின் தந்திரச் செயல்
களும், இன்னோரன்ன பகுத்தறிவுக் கொவ்வாத
மூடநம்பிக்கைகளும் நாட்டைவிட்டு முற்றுமுழு
தாக ஓடியதாயில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் நல்ல
அறிவூட்டி வழிகாட்டக்கூடியன சுவாமிவிவேகா
னந்தரது தத்துவ வித்துகள். இளமையிலிருந்தே
உணரவைப்பன.

சந்தர்ப்ப சமயவாதிகள் சிலர்:

இளமையிலிருந்து பெற்றோரையும், பிறரை
யும், சமயகுரவர்களையும் பின்பற்றி நடந்து
அறிவு, அனுபவம், முதிர்ச்சி என்பன கூடியபின்பு
நடைமுறையில் வேண்டிய திருத்தங் கொள்ள
லாம்; விஞ்ஞானத்தையும், மெய்ஞ்ஞானத்தையும்
கருத்திற் கொண்டொழுகலாம். ஆனால் இளமை
யிலே தமது சமயமறியாமல் பற்றுக்கொள்ளாமல்
நாத்திகரோடுகூடி “கடவுளாவதேதடா? கருத்தில்
கொண்டு பாரடா” என்று பல்லவி போல்பாடி
தெருச்சுவர்களில் எழுதிப் பின்னர் குடும்பமாகித்
தவறான வழிகளில் ஓடிப் பணக்காரனாகி மக்
களை மயக்கிக் கொண்டவன், கடவுளுக்குப்பயந்து
ஆலயங்களுக்குச் சென்று பக்திமான் போல் வேடம்
பூண்டு ஆடம்பரச் சடங்குகள் செய்து பாவங்களை
எண்ணிப்பயந்தும் நேர்கடன் வைப்பதென்றால்
சந்தர்ப்ப சமய வாதியல்லவா? இப்பீர்ப்பட்ட
வர்க்கெல்லாம் இந்தத் தத்துவ வித்துகள் நன்
னெறி காட்டக்கூடியன.

எமது ஏழு தசாப்த காலத்துள்ளே எத்தனையோ மூட நம்பிக்கைச் செயல்கள் நடைமுறையிலிருந்து, குறைந்து வந்துள்ளன. பகுத்தறிவுச் சிந்தனைச் செயல்கள் மிகுந்துள்ளன; தீராத நோயாளியாக எலும்புக்கூடுகள் போல் திரிந்தவர்கள், இறப்பை, கூடச்செய்தவர் எல்லாம் பேயாடிப்பில்லி சூனியம் என்றில்லாமல், சுகதேகிகளாக வைத்திய நடைமுறைகளால் முன்னேற்றமடைந்துள்ளனர். என்றாலும், அக்கம் பக்கக் கிராமச் சூழல் சுற்றாடல்களில் தொடர்ந்த நிலைமையும் உண்டுதான்.

சுவாமி விவேகானந்தர் கூற்றுப்படி நாளுக்கு நாள் அறிவு பெருகிக் கூடக் கூட அபிப்பிராயங்கள் மாறுபடுகின்றன. சுவாமிகளது அறிவுரைகள் சிலவேளை விபரமறியாத போது முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டது போல் தென்படவுங் கூடும். ஆழ்ந்த அறிவுத் தத்துவ வித்துகள் படிக்கப்படிக்கத் தெளிவு உண்டாக்குவன; வேண்டியவிடத்து தக்க ஆதாரங்களோடு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமா? உபகதையா? உவமானமா? சிந்தனையான எடுத்துக்காட்டா? சிறந்த விஞ்ஞானத் தெளிவுப் பொருளா? முன்னோர் வாசகமா? முதுமொழியா? பிறசமயக் கோட்பாடுகளா? எல்லாவற்றையும் மாறிமாறிப் பூரணவிளக்கமாகக் காட்டி நமது ஆன்மாவின் மகத்துவத்தை அறியப்படுத்துகின்றார்; ஆண்டவனாகவும் காட்டுகின்றார். பாருங்கள்!

சமயமும் ஆன்மீகமும்:

“சமயங்கள் எவ்வாறு தோன்றிற்று என்பதை ஆராய்ந்து அறிய பல முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப் பட்டுள்ளன. இன்று நாம் காணும் பழைமை வாய்ந்த சமயங்கள் எல்லாம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை; மனிதனால் தோற்றுவிக்கப் படாதவை. மனிதசக்திக்கும் அப்பால் எங்கிருந்தோ தோன்றியவை.

பல சமயங்களின் கருத்துகள் லிருந்து ஓர் உண்மை நமக்குப் புலப்படுகின்றது. எல்லாருக்கும் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டிய ஒரு தத்துவம் இருக்கிறது. அதை உருவமுள்ளதாகவோ, உருவமற்றதாகவோ, ஓர் அறநியதியாகவோ, ஒரு தோற்றமாகவோ, அல்லது எல்லாவற்றுக்குள்ளும் ஊடுருவிநிற்கும் சாரமாகவோ சமயங்கள் நம்முன் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சமயம் ஆன்மீகம் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்படும் ஒழுக்கநெறி அறநெறிக் கோட்பாடுகள் எல்லையற்ற மனதத்துவத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. மனிதனுக்கு என்றுமே ஆன்மீகத் தொடர்புடைய சமயம் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நாம் உணர்கிறோம்.

ஒவ்வோர் இனத்தின் வலிமைக்கும் மூலகாரணம் அதன் ஆன்மீகந்தான். ஆன்மீகம் குறைந்து லோகாயதம் எழுச்சியுறும்போது அந்த இனத்தின் வீழ்ச்சி தொடங்குகிறது என்றும்

சொல்ல வேண்டும். சமயத்திலிருந்து உறுதியான தத்துவங்களையும், உண்மைகளையும் நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். சமயத்திலிருந்து நமக்கு இன்பங் கிடைக்கிறது.

கீழ்த்தரமான மனிதர்கள் புலன்களிலே இன்பங்காண்கின்றனர். ஆனால் படித்தவர்களும் பண்புள்ளவர்களும் சிந்தனை, தத்துவம், கலைகள், அறிவியல் இவற்றிலேயே இன்பங் காண்கின்றனர். ஆனால் ஆன்மிகம் இவை எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்த நிலையாகும். அது எல்லையற்றதானதால் அதன் நிலையும் மிகவும் உயந்தது. ஆகவே மனிதன் இன்பத்தைத் தேடவேண்டும் என்ற பயன் கருதி ஒழுதபவர்களின் கொள்கைப்படி பார்த்தாலும் அவன் சமய சிந்தனைகளை வளர்க்கவே வேண்டும். ஏனெனில் அதில்தான் மிகவுயர்ந்த இன்பம் உள்ளது. எனவே, சமய ஆராய்ச்சி மிகவும் அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மனித மனத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் உந்துசக்திகளில் மிகவும் சிறந்தது சமயமே ஆகும். ஆன்மிகம் நமக்குள் ஏற்படுத்தும் சக்தியைப் போன்று வேறு எந்தக் குறிக்கோள்களும் ஏற்படுத்துவதில்லை. ஒவ்வோர் இனமும், ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கென்று. ஒரு தனிக்கடவுளை அமைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களின் கடவுள் தவறு என்று நினைப்பது கடந்த காலத்திற்கே உரிய மூடநம்பிக்கையாகும். இதைப் போன்ற எல்லாக் கருத்துகளையும் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். மனித மனம் விரிவடைவதற்குத் தகுந்

தாற்போல் அதன் ஆன்மிகவாழ்வும் படிப்படியாக
விரிவடைகிறது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலரிடம் அல்லது குரு
மார்களின் கைளில் இருந்தவரை சமயம் கோவில்
களிலும், தேவாலயங்களிலும், புத்தகங்களிலும்,
கொள்கைகளிலும், உருவங்களிலும், சடங்குகளி
லும் மட்டுந்தான் அடங்கி இருந்தது. ஆனால் நாம்
உண்மையான ஆன்மிகமயமான உலகம் முழுவதை
யும் தழுவக்கூடிய கருத்துகள் எய்தும் போதே சம
யம் உண்மைத் தன்மையையும் உயிரையும் உடைய
தாக முடியும்.

உருவமுள்ள எதுவுமே நுண்துகள்களின் சேர்க்
கையால் தோன்றியதாகத்தான் இருக்க முடியும்
அந்த உருவம் இயங்க அதன் பின் ஒரு சக்தியும்
இருக்க வேண்டும். இந்த உடலை இயக்குவதற்கு
உடலல்லாத ஒன்று தேவைப்படுகிற தென்றால்
இதே கருத்துப்படி அந்த ஒளி உருவத்தை இயக்கு
வதற்கும் அதுவல்லாத வேறு ஒன்று இருக்க வேண்
டும். அந்த ஒன்றைத்தான் “ஆன்மா” என்று
சமஸ்கிருத மொழியில் கூறினார்கள்.

அந்த ஆன்மா மனமும் அல்ல, அது மனத்தை
இயக்கி மனத்தின் மூலம் உடலையும் இயக்கு
வதாகும். மனிதனுக்குள் இருக்கும் ஆன்மா என்
பது உடலுமல்ல; மனமுமல்ல; அப்படியானால்
அது என்ன? என்று கேட்டு விளக்குகின்றார்.

முத்துக்களான தத்துவக் கருத்துகள் முரண்பட்டது போலும் தென்படலாம்.

ஆன்மாவின் நிலை:

“இந்த ஆன்மாவைப் பற்றிப் பெரியதர்க்கங்கள் நிகழ்ந்தன. பலவிதமான ஊகங்கள் எழுந்தன; பலவகையான தத்துவ ஆராய்ச்சிகள் எழுந்தன; இந்த ஆன்மாவைப் பற்றிப் பலவகையான முடிவுகள் எழுந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைச் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன்.

“இந்த ஆன்மா எதுவாக இருந்தாலும் சரி அது உருவமற்றது. எது உருவமற்றதோ அது எங்கும் நிறைந்திருப்பதாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.” என்ற கருத்தை எல்லாவகைத் தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஒப்புக்கொள்வதாகத் தெரிகிறது.

ஆன்மா மனதைக் கடந்து நாமரூபமில்லாமல் இருப்பதால் அது காலம் இடம் காரணகாரியங்களைக்கடந்து நிற்பதால் எல்லையற்றதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் எல்லையற்றது இரண்டாக இருக்க முடியாது. ஆன்மா எல்லையற்றதானதால் அது ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும். எனவே ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வோர் ஆன்மா இருக்கிறது என்ற கருத்து உண்மையானதாக இருக்க முடியாது. இந்த எங்கும் நிறைந்திருக்கும் எல்லையற்ற ஆன்மிகத் தன்மைதான் நம் ஆன்மாவின் உண்மையான இயல்பாகும். ஒவ்வோர்

ஆன்மாவும் எல்லையற்றதே அதனால் பிறப்பு
 இறப்பு என்ற கருத்துக்கே இடமில்லை எனத்
 தொடர்ந்து கூறுகின்றார்.

உள்ளத்தே உள்ளது:

இம்மை, மறுமை, மதம், கடவுள் ஆகியவற்
 றுக்கெல்லாம் என்னபொருள்? மனிதனுக்கு ஏன்
 கடவுள் தேவைப்படுகிறார்? ஒவ்வொரு நாட்டிலும்
 ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மனிதனுக்கு முழுமை
 யான குறிக்கோள் ஒன்று ஏன் தேவைப்படுகின்
 றது? அந்தக் குறிக்கோளை மனிதனிடத்திலோ
 கடவுளிடத்திலோ, வேறு எங்கேயோ ஏன் தேடு
 கின்றான்?

முழுமை என்ற பரிபூரணத்துவம் பற்றிய
 கருத்து மனிதனுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. ஆனால்
 அது உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. தன்னைத்தேடும்
 படியும், உணரும்படியும் உங்களைத் தூண்டுவது
 உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கின்ற கடவுள் தான்.
 கோவில்களிலும் ஆலயங்களிலும், மண்ணிலும், விண்
 ணிலும், மற்றெல்லா இடங்களிலும் பலகாலமாகக்
 கடவுளைத் தேடிவிட்டு கடைசியில் ஆரம்பித்த
 இடத்துக்கே வந்து சேருகிறீர்கள். அது உங்கள்
 ஆன்மாவேதான். இந்த ஆன்மாவைத்தான் உலக
 மெல்லாம் தேடியிருக்கிறீர்கள் இந்த ஆன்மா உங்
 கள் உயிருக்கு உயிராகவே இருக்கிறது. அது உங்களுக்
 குள்ளேயே இருக்கும் ஆன்மாதான். இந்தவிடத்து

“ஆனா வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானாடர் காணாத மன்”

“ஊமன்கண் போல ஒளியும் மிகவிருளே
யாமன் கண் காணாதவை”

எனும் திருவருட்பயன் பாடல்களும் சுவாமி
அவர்களின் கருத்துக்கு ஒப்பவே அமைந்துள்
ளதை நாம் நோக்க வேண்டும். தேவர்களும் தேடிக்
காணமுடியாத இறைவன் அடியவர்க்கு உள்ளத்
தேயிருந்து அகலாமல் உயிருக்குயிராய் நின்று
உதவுவதை உணரவேண்டும். ஆன்மாவும் கோட்
டான் நிலையில் சூரியஒளியைக்காணாதது போல்
ஆன்மஞானமில்லாத நிலை இருக்கக்கூடாது. உயி
ருக்குள் உயிராக இருப்பதுவே ஆன்மா. தாயு
மான சுவாமிகள் பாடல்களும் இதைக் கூறுகின்
றன. இதோ ஒருபாடல்;

“காகமா னவைகோடி கூடிநின் றாலுமொரு
கல்லிண்புன் னெதிர் நிற்குமோ
கர்மமா னதுகோடி முன்னே செய்தாலு நின்
கருணைபர வாக வருளைத்
தாகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ
தமியனேற் கருட்டாகமோ
சற்றுமிலைஎன்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ்
சங்கேத மாய்க் கூடியே
தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
சேராம லியோக மார்க்க
சித்தியோ வரவில்லை சகசநிட் டைக்குமென்
சிந்தைக்கும் வெகுதார நான்

ஏகமாய் நின்னோ டிருக்குநா ளெந்தநாள்
 இந்நாளில் முற்றுறாதோ
 இகவர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்குநிறை கின்ற பொருளே”

என்று ஆத்மா
 வின் உயிருக்குயிரான மேலான தன்மையையும்
 அழிவில்லாது இம்மை மறுமையெலாந் தொடர்வ
 தையும் காட்டிப் போற்றி மன்றாடி வேண்டியுள்
 ளார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்லும் தத்
 துவக்கருத்துகள் மிசமேல் மையுடையன. எரியும்
 நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றுவது போன்றது
 எதுவென்று கூறுகின்றார்.

“ஆன்மிக அறிவு இல்லாமல் லௌகீக அறிவு
 மட்டுமே செயல்படுவது எரியும் நெருப்பில் எண்
 ணெய் ஊற்றுவது போலாகும். உண்மையின்
 அடிப்படையில் தான் சமுதாயங்களை அமைக்க
 வேண்டும். சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப உண்மை
 மாறமுடியாது. சமுதாயம் உண்மையை ஏற்றுக்
 கொள்வதற்குத்தயாராக இல்லாவிட்டால் உயர்ந்த
 உண்மையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு சமுதாயத்தை
 தயார்படுத்துங்கள்! இதை எவ்வளவு சீக்கிரம்செய்ய
 முடிகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது” என்
 றெல்லாம் கூறி எழுச்சியூட்டுகின்றார்.

துணிந்து செல்ல எழுச்சியூட்டல்

‘ஆகவே சகோதரசகோதரிகளே! இந்தத்தீர்மானத்

துடன் வீறுகொண்டெழுங்கள்; நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்! நடைமுறைக்குக் கொண்டுவாருங்கள்!

ஆன்மாவைப்பற்றிய இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளவும், நடைமுறையில் பின்பற்றவும் தேவையான துணியைப்பழகிக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் மனத்தைமறைத்துக் கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானத்தால் எழுந்த மூடநம்பிக்கைகளை விரட்டி அடியுங்கள்! துணியே என்றும் நமக்குத் துணையாக இருக்கட்டும். உண்மையை அறிந்து அதையே கடைப்பிடியுங்கள்! உங்கள் குறிக்கோள் வெகுதூரத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் விழித்தெழுங்கள்! அதை அடையும்வரை தயங்காமல் முன்னேறுங்கள்.

யாரும் தங்கள் மூளையைத் தாங்களேபார்த்தது கிடையாது. ஆனால்மூளை இருக்கிறது என்று சொல்வது கனவு போலும் இருக்கலாம். எனக்கு உடல் இருப்பதை நினைக்கிறேன். அதேசமயத்தில் இதனை நான் அறியேன் என்று சொல்லமுடியாது. நம்முடைய ஆன்மாவை நாமே அறிந்து கொள்ளமுடியாது. நம் ஆன்மாவை வெளியே எடுத்து நிறுத்தி அறியும் பொருளாக ஆக்கமுடியாது. அதற்குக்காரணம் நாமே அதுவாக இருப்பதால் நம்மை அதிலிருந்து பிரிக்க முடியாதே என்பதாகும்.” என்றெல்லாம் மேடையில் பேசியவை மேலான தத்துவங்கள் அல்லவா? இதுவரை ஆன்மாவின் நிலையினை ஓரளவில் அறிந்துள்ளோம் இதனை திருமுலர் போன்ற சித்தர்பா

பாடல்களும், பகவத்கீதையும் பண்பான இலக்கிய
 மும் நினைவூட்டுகின்றன. பரம்பொருளையும்
 காட்டுகின்றன. எந்தெந்த வகையில் சொல்லி
 விளங்க வைக்கலாமோ அந்தந்த வகையறிந்து
 விளக்கமாகப் பேசியுள்ளார்கள். இதனால்தானே
 வங்கத்துச் சிங்கவீரத்துறவி என்றெல்லாம் வாழ்த்தி
 சொற்பொழிவின் மேன்மையால் சொற்பொழிவுக்
 கான நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது.
 இதற்குமுன்பு இப்படியானதுறையில் நூற்றாண்டு
 விழாக்கொண்டாடவே இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட
 சொற்பொழிவின் தரம் எம்மைப்போன்றோரால்
 அளவிடற்கரியது என்றாலும் மேலும் நமக்கு வலு
 வூட்டக்கூடியதான், இன்னும் சிலவற்றைப் பார்ப்
 போம்! அன்னார் பேச்சைக் கேட்போம்!

பரம்பொருள் “இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எதை
 யுமே நல்லது என்றோ, முற்றுந்தீயது என்றோ
 நம்மால் சொல்லவே முடியாது. இன்று நல்லது
 என்று நமக்குப்படுவது நாளைக்குத் தீமையாகப்
 படலாம். ஒருவனுக்குத் துன்பத்தை அளிப்பதே
 மற்றொருவனுக்கு இன்பத்தை அளிக்கிறது.

நேற்று நல்லது என்றுநினைத்ததையே இன்று நல்
 லதல்லவென்று நினைக்கிறேன். நாம் எல்லாரும்
 இன்பத்துக்காகத்தான் போராடுகிறோம் ஒருபக்
 கம் துளி இன்பம் கிடைத்தால் மற்றொரு பக்
 கம் துன்பம் தோன்றி விடுகிறது. அப்படியானால்

நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாதா? நிச்சயமாக நாம் முன்பைவிடவும் துணிந்து செய்யத்தான் வேண்டும். சிலவேளை மதவெறியர்களால் செய்யமுடியாது. அவர்கள் தங்கள் சக்தியில் முக்கால் பங்கை இந்தவெறியால் வீணடித்து விடுகிறார்கள்.

வேகம் மிகுந்த ஆறு கடலை நோக்கியே பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. காலப்போக்கில் அந்த ஆற்றின் ஒவ்வொருதுளியும் எல்லையற்ற கடலுடன் கலந்துவிடும், ஆகவே, இன்பம்துன்பம், சிரிப்பு அழகை, இவைகலந்த இந்தவாழ்க்கையில் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம். அஃதாவது எல்லாமே தத்தம் குறிக்கோள்களை நோக்கியே பாய்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றன. உயிர் என்று சொல்லப்படும் அனைத்துமே காலப்போக்கில் கடவுள், சுதந்திரம், முக்தி என்று பலவாறாக வழங்கப்படும் அந்த முழுமையான எல்லையற்ற கடலில்தான் கலந்தாக வேண்டும். இவை எல்லாமே ஆன்ம விடுதலைக்காகவே போராடுகின்றன. கடைசியில் மனிதன் அந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று விடுகிறான். மனிதனின் மிருகத்தன்மைக்கும் ஆன்மிகத்தன்மைக்கும், இருளுக்கும் ஒளிக்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டமே அது.

இவ்வாறு கருத்து வளர வளர எந்தக்கடவுள் வெளியே இருக்கிறார் என்று நினைத்தோமோ அந்தக்கடவுள் (பரம்பொருள்) உண்மையில் நமக்

குள்ளேயே இருக்கிறார் ஏன் நாமே அந்தக்கடவு
ளாக இருக்கிறோம் என்பதை வேதாந்திகள்
உணர்கிறார்கள். அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த
நம்மூர் கொழும்புத்துறை யாழ்ப்பாணத்து யோக
சுவாமிகள் கூற்றும் சுவாமிகள் பிரசங்கத்துக்குறு
துணையாகின்றது.

பொன்னை உன்றிப் பொற்கணி யில்லை
என்னை யன்றி ஈசன்வே றில்லைத்
தன்னை யன்றிச் சுகம்வே றில்லைத்
தன்னை அறிந்தவர் தத்துவா தீதரே

நன்மையும் தீமையும் நங்கட் கில்லைத்
தொன்மையும் புதுமையும் தூயோர்க் கில்லை
அன்னையும் தந்தையும் ஆன்மாவுக் கில்லைச்
சொன்ன சுருதியின் துணிபிது வாமே!

என்று தனக்குள் ஈசன் இருப்பதால் தானே
ஈசன் என்ற நிலையினையும் ஆன்மாவே அதற்கா
தாரமாயுள்ள தென்பதனையும் காட்டியுள்ளமை
எமது இணைப்புக்குள்ளாகின்றது. இவ்வாறு பல
ரது கூற்றுக்களைக் காட்டலாம் எனினும் சுவா
மிகளது விளக்கமான தத்துவப் பேச்சைத்
தொடர்ந்து கேட்போம்.

எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால்தீமையே இல்லாத
எல்லையற்ற பரம்பொருள் இருக்கிறது. சிலர்
அதைக் கடவுள் என்றும், சிலர் சிவன் என்றும்,
சிலர் திருமால் என்றும், சிலர் ஜெஹோவா என்

றும், சிலர் யோவான் என்றும் பலவிதமாக வழங்
குகிறார்கள். ஆனால் வேதாந்தியோ அதைப்
பிரம்மம் என்கிறான்.

உடலைத் தேராகவும், ஆன்மாவை அந்தத்
தேரில்சவாரிசெய்பவராகவும், அறிவைத்தேரோட்
டியாகவும், மனதைக் கடிவாளமாகவும், புலன்க
ளைக் குதிரைகளாகவும் கற்பனை செய்து கொள்
ளுங்கள். யாருடைய குதிரைகள் நன்கு பழக்கப்
பட்டிருக்கின்றனவோ, கடிவாளத்தைத்தேரோட்டி
உறுதியாகப் பிடித்து இருக்கிறானோ அவனே
எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருளாகிய தன்
குறிக்கோளை அடைவான். யாருடைய குதிரைகள்
அடக்கப்படாமலும், கடிவாளம் உறுதியாகப் பிடிக்
கப்படாமலும் இருக்கின்றனவோ அவன் அழிவை
நோக்கித்தான் போகிறான். ஆன்மா நமது கண்
களுக்கோ புலன்களுக்கோ புலனாவதில்லை.
ஆனால் மனத்தூய்மையாகவும் மனப்பக்குவம் உள்
ளவனாகவும் இருப்பவனால் மட்டுமே பரம்பொ
ருளை உணர முடியும்.

ஒரே நரம்பு மண்டலந்தான் இன்பதுன்ப
உணர்ச்சிகள் இரண்டையும் கொண்டு செல்கிறது
என்பது விஞ்ஞான உண்மையாகும். அந்தநரம்பு
கள் சேதமுற்றால் நமக்கு இந்த இரண்டு உணர்ச்சி
களுமே தெரிவதில்லை. ஒருகுறிப்பிட்ட நரம்பு
செயலற்றுவிட்டால் அதன்மூலம் கிடைத்து வந்த
இன்ப அனுபவம் நமக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதே

சமயத்தில் துன்ப அனுபவமும் கிடைப்பதில்லை. அவை எப்போதும் இரண்டல்ல ஒன்றேதான். ஒரே பொருள் ஒரு சமயத்தில் இன்பமும் மற்றொரு சமயத்தில் துன்பமும் அளிப்பதாக இருக்கிறது. தீமையே கலக்காத நன்மை மட்டுமே இருக்கும் காலம் என்றுமே வராது, என்பதை இதற்குமுந்தியசொற்பொழிவில் நான் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய இந்தக்கருத்து உங்களில் சிலருக்கு ஏமாற்றத்தையும், பயத்தையும் அளித்திருக்கும். ஆனால் அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல இந்தக் கருத்துக்கு மாறான கருத்தை யாராவது நிரூபிக்கமுடிந்தால் என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் மாறான கருத்து நிரூபணமாகி நானும் அதை உண்மை என்று அறிந்தாலொழிய என்கருத்தை நான் மாற்ற கொள்ள முடியாது”.

பார்த்தீர்களா? இவ்வாறெல்லாம் தர்க்கரீதியான தத்துவக்கருத்துகளை, படித்த நாகரிகம் மிகுந்த மேலைநாட்டுமக்களிடையே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இறுதிக்கட்டத்தில் நிகழ்த்திய சுவாமி விவேகானந்தர் மாபெரும் வீரத்துறவி என்று எக்காலமும் மதிப்புறத்தான் செய்வார். சுவாமிகளுடைய தத்துவங்கள் தமிழ் இலக்கியச் சோலையுள்ளும் நடமாடுகின்றன. “யாதுமூரே யாவருங் கேளீர்” எனும் அடி படிப்பறிவில்லாதோரும் உபயோகிக்கின்ற பாடலடியாகும்.

கனியன் பூங்குன்றனாரை சிலர் வேந்த
 னையோ வள்ளலையோ பாடாதிருப்பதென்ன
 வென்று வினவியபோதே இந்த அடிகொண்ட
 பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது.

‘யாதுமுரே யாவரும் கேளிர்
 தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
 நோதலும் தணிதலு வேற்றோ ரன்ன
 சாதலும் புதுவதன்றே வாழ்தல்
 இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்
 இன்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
 வானந் தண்டுளி தலைஇ யானது
 கல்பொரு திரங்கு மல்லறப்பேர் யாற்று
 நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
 முறைவழிப் படுஉம்’

என்ற பாடலுள்ளே கல்லையும் கரைய வைக்கும்
 நீர் ஆறாக ஓடிக்கடலையடையும் வேளை அத
 னுள்ளே மிதந்து செல்லும் சருகு ‘போன்றவுயிர்
 என்பதே இங்கு நமக்குப் பொருத்தமாகின்றது
 இது வரை கூறிய தத்துவ முத்துக்களான அவற்றை
 மேல்வரும் திருமுறைப் பாடல்களிலும் ஒப்பிட்டு
 நோக்கலாம் போல் தெரிகிறது.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
 வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோபுர வாசல்
 தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
 கள்ளப் புலமைந்தும் காளாமணி விளக்கே.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனிஸ்லை நானாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லை நுஞ்சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர் நினைந்துய்மினே!

மேவியதோர் சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெய்ஞ்ஞான மென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல் காயமெல்லா மறிந்து பார்த்தே
அத்தனார் வடிவமென்றே அறிந்துகொண்டு

பாவனை யுளானவெல்லாம் விட்டு நீங்கிப்
பகலிரவு மற்றிடத்தே கருத்தை வைத்து
சீவனையுஞ் சிவந்தனையும் ஒன்றாய்த் தானே
திருமூலர் பாதமொன்றித் திடமாய்க்கானே.

என்பதெல்லாம் அட்டமாசித்தியுடைய திருமூலர்
அவர்களது பாடலாகும். இவருடைய சீடனா
யிருந்து இவரைவிட தத்துவக்கருத்துள்ள அநேக
பாடல்களைப் பாடியுள்ள சிவவாக்கியர் அவர்க
ளுடைய ஆன்மிகங்காட்டும் பாடலையும் பாருங்
கள்!

என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்த தில்லையே
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்து கொண்டபின்
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யாவர் காணவல்லரோ
என்னிலே இருந்திருந்து யான் உணர்ந்து கொண்டனே

சாமம்நாலு வேதமும் சகலசாத்திரங்களும்
சேமமாக ஒதிலும் சிவனைநீர் அறிகிலீர்

காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே உணர்ந்த பின்
ஊமையான காயமாய் இருப்பன் எங்கள் ஈசனே.

நாலுவேதம் ஒதுவீர் ஞானபாதம் அறிகிலீர்
பாலுள் நெய் கலந்தவாறு பாவிகள் அறிகிலீர்
ஆலம் உண்ட கண்டனார் அகத்துளே இருக்கவே
காலன் என்று சொல்லுவீர் கனவிலும் அதில்லையே

அறிவிலே பிறந்திருந்த ஆகமங்கள் ஒதுநீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மை ஒன்று அறிகிலீர்
உறியிலே தயிர் இருக்க ஊர்புகுந்து வெண்ணெய் தேடும்
அறிவிலாத மாந்தரோடு அணுகுமாற தெங்ஙனே?

தங்கம் ஒன்று ரூபம் வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண் மாலு மீசனும் சிறந்திருந்த தெம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமம் இந்த நாமமே.

என்று தொடர்ந்த பல பாடல்கள் சிவவாக்கிய
ரால் பாடப்பட்டுள்ளன. சுவாமி விவேகானந்தர்
எடுத்துக்காட்டிப் பேசிய சொற்பொழிவுகளிலேயும்
இவற்றின் உட்பொருள் இருப்பதறிந்து எமதுசமய
தத்துவங்களால் பேரானந்தமடைகின்றோம்.
ஏன், நாயன்மார்களுக்குள் சாதாரணதரமுடைய
ராயிருந்துயர்ந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார்கூட
உள்ளமுறை இறைவனைக் காட்டிப் பாடியுள்
ளாரே.

ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய் ...

எனத்தொடர்ந்து பாடியுள்ளார் இவ்வாறு இறைவன் எம்முள்ளே இருப்பதால் நாம் எதையும் மறைக்கவோ, குறைக்கவோ, மாறுபாடு செய்யவோ மனம் வராதல்லவா? பரம்பொருளான ஆன்மா எம்மோடிருந்து எமக்கு வழிகாட்டப்படுவனடக்கமின்றி மனம் போன போக்கெல்லாம் போனால் நற்பேறு கிடைக்குமா? இன்னும் சுவாமி விவேகானந்தர் சொற்பொழிவைக் கேட்போம்.

ஆன்மா பரம்பொருளே

“நாம் எப்பொழுதுமே இயற்கையின் அடிமைகளாக இல்லை என்பதை உணர்வோம். இந்த இயற்கை எல்லையற்றது என்று நாம் நினைக்கின்றோம். ஆனால் உண்மையில் அது எல்லைக்குட்பட்டதுதான். ஆன்மா எனுங்கடலில் அது ஒரு துளியே ஆகும். என்பதுண்மை. நாம் பிரமாண்டத்தையெல்லாம் கடந்தவர்கள். நம்முடைய எல்லையற்ற ஆன்மாவோடு ஒப்பிடும்போது பிரமாண்டம் ஒரு நீர்க்குமிழி போன்றது. எப்படியானாலும் ஆன்மாபலம் மிகுந்தது.

ஒருமலை உச்சியில் பெய்யும் மழை நாலா பக்கங்களிலும் வழிந்து ஓடுவது போல் இந்த உலகில் காணும் எல்லாச்சக்திகளும் அந்த ஒரே தத்துவத்திலிருந்து தான் பிறக்கின்றன. மாயைக்கு உட்பட்டு அது பலவாகத் தோற்றமளிக்கிறது. பல நாம ரூப வேற்றுமைகளைப் பின் தொடர்ந்து நாம் ஓடக்கூடாது. ஒரே தத்துவத்தை நோக்கியே நாம் போகவேண்டும்.

எல்லா உயிர்களின் பார்வைக்கும் சூரியனே காரணம். ஆனால் கண்களில் உள்ள குறைபாடு சூரியனை எந்த விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை. அதைப் போலவே உடல்படுந்துன்பங்களாலோ, சுற்றியுள்ள துன்பங்களாலோ ஆன்மா பாதிக்கப் படுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் படைத்து ஆட்சி புரிந்து, எல்லாவற்றின் அந்தராத்மாகவும் இருப்பது அந்தப்பரம் பொருளே. அந்த ஒன்று தன்னைப் பலவாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆகவே, அந்தப்பரம்பொருளைத் தங்களின் ஆன்மாவின் ஆன்மாவாக உணரும் ரிக்ஷிகளுக்கே நிலையான அமைதி உரித்தாகும். அந்தப் பரம்பொருளை உணர்ந்தவனுக்கும் அந்தப் பரம்பொருளைத் தங்கள் ஆன்மாவின் ஆன்மாவாக உணர்ந்தவர்களுக்கும் மட்டுமே அமைதி உரித்தாகும் நிச்சயமாக வேறு ஒருவருக்கும் உரியதாகாது.

ஆலமரம் எப்படி ஒரே வேரிலிருந்து முளைத்துப் பலவேர்களின் மூலம் வெகுதூரம் பரவுகிறது. என்பது உங்களில் இந்தியாவுக்கு வந்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். பரம்பொருள்தான் ஆலமரம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஒரேவேரிலிருந்து பலகிளைகளாகப் பிரிந்து பலவேர்களைவிட்டுப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியிருப்பது அந்தப் பரம்பொருள்தான். அது எவ்வளவு தூரம் பரவினாலும் எல்லாக்கிளைகளும், விழுதுகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவே.

சொர்க்கம் நமக்குள்ளே

இன்பம் இந்தச் சொர்க்கத்திலோ அந்தச் சொர்க்கத்திலோ இல்லை. அது ஆன்மாவில்தான் இருக்கிறது. இந்துக்கள் கற்பித்துள்ள சொர்க்கங்களில் மிகவுயர்ந்தது பிரம்மலோகமே. இந்த உலகத்தில் உண்மை இன்னும் சற்றுத் தெளிவாக ஒளியும் நிழலும் போல் தெரிகிறது. ஆனால் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவதில்லை ஆனால் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியில் நம்முகம் முழுமையாகத் தெளிவாகத் தெரிவதுபோல் நம் ஆன்மாவில்தான் மெய்ப்பொருள் தெளிவாக ஒளிவிடுகிறது. ஆகவே மிகவுயர்ந்த சொர்க்கம் நமக்குள் நம்முடைய ஆன்மாவில்தான் இருக்கிறது. “அனைத்து சொர்க்கங்களிலும் உயர்ந்ததாக நாம் வழிபட வேண்டிய பெரும் ஆலயமாக இருப்பது மனித ஆன்மாதான்” என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது.

நம்முடைய ஆன்மாவில் மெய்ப்பொருள் தெளிவாக விளங்குவதுபோல் வேறு எந்தச் சொர்க்கத்திலும் உண்மை ஒளிவிடுவதில்லை. சூகையில் வசிப்பதே ஆன்மஞானத்திற்கு வழி என்று நான் நினைத்தேன். நான் நினைத்தது தவறு என்று உணர்ந்தேன். பிறகு காடுகள் காசிக்ஷேத்ரம் ஆகிய இடங்களில் ஆன்மஞானம் கிடைக்கும் என்று நினைத்தேன். நான் இறந்து சொர்க்கங்களுக்குப் போனாலும் என்னுடைய நிலை இப்படியேதான் இருக்கும். ஏனென்றால் நான் தூய்மை

யடையும் விரையிலும் குகைகளுக்கோ காடுகளுக்
கோ காசிக்கோ சொர்க்கத்துக்கோ போவதால்
பயனில்லை. மனம் என்னும் கண்ணாடியை நன்கு
சுத்தமாகத் துடைத்துத் தூய்மையாக வைத்துக்
கொண்டால் மெய்ப்பொருளின் தரிசனம் உள்ள
வாறே அதில் கிடைக்கும். ஆகவே இங்கும் அங்
கும் ஓடிக்கொண்டு சக்தியை வீணாக்காமல் கண்
ணாடியைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதில்
செலவழிப்பதே மேலாகும்'' என்கிறார்.

இதே பொருளை விளக்கியே கவிமணி தேசிக
வினாயகம்பிள்ளை அவர்கள்

கோவில் முழுதுங்கண்டேன் - உயர்
கோபுரம் ஏறிக் கண்டேன்
தேவாதி தேவனை யான் - தோழி
தேடியுங் கண்டிலனே

3644cc

எனத் தொடர்ந்து

கண்ணுக்கினிய கண்டு - மனதைக்
காட்டில் அலைய விட்டுப்
பண்ணிடும் பூசையாலே - தோழி
பயனொன்று மில்லையடி

என்று

உள்ளத்தில் உள்ளான் அடி - அதை நீ
உணர வேண்டுமடி
உள்ளத்தில் காண்பாயெனில் - கோவில்
உள்ளேயும் காண்பாயடி

பாடியுள்ளார்கள் போல் தோன்றுகிறது நிற்க;

“உண்மை எதுவாயினும் அது இங்கே தானி
 ருக்கிறது. அதுவே மனித ஆன்மா தற்கொலை
 செய்வதால் நாம் எதிலிருந்தும் தப்பமுடியாது.
 என்றும் எங்கள் தத்துவ ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்
 வாழ்க்கையின் வெளிப்பாட்டைப் பற்றித்தான்
 நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்கிறீர்கள். நாங்களோ
 வாழ்க்கையையே ஆராய்ச்சி செய்கிறோம் சொர்க்
 கம் நரகம் போன்ற எல்லா மூட நம்பிக்கைகளை
 யும் மனதிலிருந்து வெளியேற்றிவிட வேண்டும்.
 என்று எங்கள் தத்துவசாத்திரம் வலியுறுத்துகி
 ருது. மேலை நாட்டார் மட்டுமே நடைமுறையி
 ல் சிறந்தவர்கள் என்ற உங்கள் கருத்து முட்
 டாள் தனமானது நடைமுறையில் நீங்கள் ஒரு
 விதத்தில் சிறந்தவர்கள் என்றால் நாங்கள் மற்
 றொருவிதத்தில் சிறந்தவர்கள்.

சச்சிதானந்தம்

விஞ்ஞானம் ஆன்மிகம் ஆகிய இருதுறைகளி
 லும் ஒவ்வொரு மனிதனும் சமவல்லமை பெறும்
 நாள் வந்தே தீரும். அப்போதுதான் அந்த ஒரே
 தத்துவம் உலகமெங்கும் நிறைந்திருக்கும் எல்லா
 மனிதர்களுமே ஜீவன் முக்தர்களாகிவிடுவர். அந்
 தக்குறிக்கோளை நோக்கித்தான் போராடிய
 வாரே போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். கடைசியில்
 சச்சிதானந்த நிலையாகிய அந்தப் பெருங்கடலை
 அடைந்தே தீர்வோம்” இத்தத்துவ சச்சிதானந்
 தத்தை தாயுமான சுவாமிகளின் மேல்வரும்
 பாடல் நன்கு விளக்குகின்றது.

‘கைத்தலம் விளங்குமெரூ நெல்லியங் கனியெனக்
 கண்டவே தாகமத்தின்
 காட்சிபு ருஷார்த்தமதில் மாட்சிபெறுமுத்தியது
 கருதின் அனுமானமாதி

உத்திபல வாநிரு விகற்பமே வில்லையால்
 ஒன்றோ டிரண்டென்னவோ
 உரையுமிலை நீயுமிலை நானுமிலை யென்பதும்
 உபாயம்நீ யுண்டுநானுஞ்

சித்தமுளன் நான் இல்லை எனும்வசனம் நீயறிவை
 தெரியார்கள் தெரியவசமோ
 செப்புகே வலநீதி யொப்புவமை யல்லவே
 சின்முத்தி ராங்கமரபில்

சத்தமற வெணையாண்ட குருமெளனி கையினால்
 தமியனேற் குதவுபொருளே
 சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே,”

இதுபோன்ற பல பாடல்
 களைத் தத் துவ வித்துகளாகும் நிலையில் தாயு
 மான சுவாமி கள் பாடியுள்ளார்கள். இவ்வாறு
 பலருடைய பாடல்களைக் காட்டலாம். அதை
 விட்டு சுவாமி விவேகானந்தர் விளக்கத்தினைத்
 தொடர்ந்தறிவோம்.

ஜனநாயக லௌகிக சுதந்திரக்கருத்துகள்
 முன்னேற்றம் பெற்றுவந்திருக்கின்றன. இந்திய
 ஆன்மிக வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியிலும் அதைப்
 போலவே முன்னேற்றப் போக்குத்தான் தெரிகி

றது. பல தெய்வங்கள் உண்டு என்ற கருத்துமாறி ஒரேதெய்வந்தான் உண்டு என்ற கருத்து நிலை பெற்றது. மனிதன் என்பவன் இயற்கையின் ஒரு நாமரூபமுள்ள தோற்றமே எல்லா உபநிடதங்களும் முடிவாகச் சொல்லும் கருத்து “நீயே அது” (தத்வமஸி) என்பதே ஆகும். சச்சிதானந்தத் தத்துவம் ஒன்றேதான். அதுவேதான் பலநாமரூபங்களாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆன்மா பலநாம ரூபங்களாக உண்மையில் ஆகவில்லை. தன் உண்மை இயல்பை அது இழக்கவுமில்லை.

மனித தெய்வத்தன்மை

மனிதன் வெளித் தோற்றத்துக்குத்தான் நாம ரூபமுள்ளவனாகத் தோன்றுகிறான். உண்மையில் அவன் நிர்க்குண பிரம்ம சொரூபமே. அதேபோல் கடவுளும் வெளித்தோற்றத்துக்குக்கான் நாமரூப முள்ளவராக இருக்கிறார். ஆனால் உண்மையில் அவர் நிர்க்குண பிரம்மமே.

கடவுள்தான் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக இருக்கிறார். இயற்கைக்கும் அவரே தாம் அந்தராத்மாவாக இருக்கிறார்; ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தீமை செய்யும்போது சுருங்க ஆரம்பிக்கின்றது. ஒரு மனிதன் பாவம் செய்தால் அவனுடைய ஆன்மா சுருங்க ஆரம்பிக்கின்றது. அவனுடைய சக்தி சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து கொண்டே போகிறது. மறுபடியும் புண்ணியம்

செய்யத் தொடங்கும்போது தான் அவனுடைய ஆன்மா விரிவடைய ஆரம்பிக்கின்றது.

உலகமதங்கள் எல்லாவற்றிலும் பொதுவான கருத்து நிலவுவது தெரிகிறது. மனிதன் தெய்வத் தன்மை உடையவன் என்பதே அது. தெய்வத்தன்மையை ஏதோ மறைத்திருக்கிறது. ஆனால் தெய்வத்தன்மை அழிவதில்லை. கொடுமையான பாவியிடமும் சரி உயர்ந்த புண்ணியசாலியிடமும் சரி இந்தத்தன்மை எப்போதும் இருக்கிறது. அதை வெளியே கொண்டு வருவதுதான் நம்வேலை என்கின்றார்.' இதனை யோகசுவாமிகள் கூட நர்சிந்தனை நூலில்

‘தெய்வம் எல்லோர் சித்தத்தினு முண்டு உய்யும் மார்க்கம் உணர்ந்தோர்க் குண்டு பொய்யும் பொறாமையும் புன்மையோர்க் குண்டு ஐயன் அடியினை அன்பர்க் குண்டே’ என்றும்

கல்லா தார்பாற் கபட முண்டு
எல்லா ரிடத்து மீசனுண்டு
வில்லா ரிடத்தில் வீத்தொழில் உண்டு
எல்லாச் சக்தியும் இறைபர்ல் உண்டே

என்று குறிப்பிட்டு பாடியுள்ள பாடல்களும் காட்டுகின்றன.

மூட நம்பிக்கை

பேய்பிசாசுகளைப்பற்றிக் கூறுவதைக் கேட்கிறோம். ஆனால் அது வெறும் மூடநம்பிக்கையே. எல்லாவிதமான மதமூடநம்பிக்கைகளும் கூட இது போன்றனவேயாம். வாழ்க்கையை ஏன் துன்பமயமாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்? மக்களை ஏன் எல்லா வகையான மூடநம்பிக்கைகளும் ஆட்கொள்ள வேண்டும்?

மூடநம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் எல்லாவற்றையும் சீராக்கிவிடமுடியுமா? அமுதம் கிடைக்கவில்லையென்பதற்காக விஷத்தைக் குடிக்கலாமா? நம்மால் உண்மையை உடனே உணரமுடியவில்லை என்பதற்காக இருட்டில் உழன்று கொண்டு பலவீனத்துக்கும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் அடிமையாகலாமா?

மனத்தைப் பலவீனமாக்கி மூடநம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும், துயரப்படுபவர்களாகவும், நடக்கமுடியாத காரியங்களுக்கெல்லாம் ஆசைப்படுபவர்களாகவும், மதசம்பந்தமான அபூர்வச்செயல்களை நம்புபவர்களாகவும் நம்மை ஆக்கும் எந்த மத முறையையும் நான் வெறுக்கிறேன். அவை உண்மைவழி வாழவே முடியாத அளவுக்கு மனதைப் பலவீனப்படுத்திவிடுகின்றன.

ஒடுக்கமும் விரிவும்

ஒருமரம் விதையை விட்டு விட்டு அழிந்து விடுகிறது. விதை முளைத்து மரமாகி மறுபடியும் விதையாகி இப்படி வாழ்க்கைச் சுழற்சியில் அது ஈடுபடுகிறது ஒரு பறவையைப் பார்த்தால் அது முட்டையிலிருந்து வளர்ந்து எதிர்காலப் பறவையை உண்டாக்கும். விதைகளான முட்டைகளை விட்டு இறக்கிறது. மிருகங்கள், மனிதர்கள் ஆகிய அனைவர் விஷயமும் இப்படித்தான் விதை மரத்தை உண்டாக்கிறது. மரம் விதையை உண்டாக்குகிறது இதற்கு முடிவேயில்லை.

நீர்த்துளிகள் அருவிகளாகி மலைகளிலிருந்து ஓடிக்கடலில் கலக்கின்றன. அங்கிருந்து நீராவியாகி மேலேபோய் மறுபடியும் மழையாக மலை உச்சியில் பொழிகின்றன. எல்லாம் இப்படியே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விரிவுக்கும் முன்னால் ஓர் ஒடுக்கம் உண்டு.

விதைதான் மரத்துக்குத் தந்தை ஆனால் அந்த விதைக்கு இன்னொரு மரம் தந்தையாக இருந்திருக்கிறது. ஒடுக்கமும் விரிவும் இயற்கை முழுவதிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எதனுடைய ஒடுக்கத்தில் எது ஒதுங்கியிருந்தது? அதுதான் கடவுள் ஒரே வார்த்தையில் சொல்லப் போனால் நாம் அவனுக்குள்ளிருந்து தோன்றி அவனுக்குள்ளேயே வாழ்ந்து முடிவில் அவனுக்குள்ளேயே ஒடுங்கி விடுகின்றோம்.

அறிவு மனம் ஆவி

பொறிகள், புலன்கள், புலன்களோடு இணைந்த மனம் இவை மூன்றுமே தேவை. மனம் புலன்களோடு இணைந்திருக்காதபோது பொறிகளும் புலன்களும் வேலை செய்தாலும் நமக்கு அதைப்பற்றிய உணர்வு இருக்காது. மனமும் தாங்கிச் செல்லும் சாதனம்தான். உணர்வை அது தாங்கிச் சென்று அறிவுக்கு முன்வைக்கவேண்டும். அறிவுதான் வேண்டுவன வேண்டாதனவற்றைத் தீர்மானம் செய்யும் முடிவான சக்தியாகும். பொறிகள் தூல உடலில் இருக்கின்றன. மனமும் அறிவும் அப்படியல்ல. மனமும் அறிவும் சூட்சும உடலில் இருக்கின்றன. ஆனால் மனமேறு ஆவி வேறு சூட்சும உடல் தூல உடலைவிட மிகவும் நுட்பமானது. ஆனால் ஆன்மாவன்று இவை எல்லாவற்றையும் கடந்ததுதான் ஆன்மா.

நாம் நினைக்கும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் செய்யும் செயலும் ஆன்மாவில் நுட்பமான உருவங்களாகப் பதிந்திருக்கின்றன. சமயம் கிடைக்கும் போது அவை புதிய உருவத்துடன் வெளிவருகின்றன. உடல் அழியும் போது ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டுவது எது? ஆன்மாவில் பதிந்த செயல்கள் எண்ணங்கள் ஆகியவற்றின் மொத்தப்பலனே ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டுகிறது. இந்தப்பலன் ஓர் உடலைவிட்டு மற்றொரு உடலுக்குத் தாவுகிறது. தான் தோன்றிய இடத்துக்குத் திரும்பிப்போகும் வரையிலும் ஆன்மா இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது.

விதி என்பதெது?

நாம் நம்முடைய பலவீனங்கள் தவறுகளை மெதுவாகத்தான் புரிந்து கொள்கிறோம். ஏனென்றால் நம் குற்றங்களை மற்றவர்கள் மேல் சுமத்துவதே நமக்கு வழக்கமாகிவிட்டது. மனிதர்கள் தமது குற்றங்களைப் பிறர்மேல் சுமத்துகிறார்கள் அல்லது கடவுள்மேல் சுமத்துகிறார்கள். அல்லது ஒருபிசாசைக்கற்பனைபண்ணி அதன் மேல் சுமத்துகிறார்கள். விதி என்பது எது? விதி எங்கே இருக்கிறது? விதியாக இருப்பவர் யார்?

நாம் விதைத்ததைத்தான் நாம் அறுக்கமுடியும். நம் விதிக்கு நாமே காரணம் கடவுளின் மேல் குற்றத்தைச் சுமத்தி தண்டிப்பவராகவோ பரிசளிப்பவராகவோ அவரை உருவகப்படுத்துவது முட்டாள்தனம் எச்சந்தர்ப்பத்திலும். நிச்சயமாக எல்லாருக்கும் உதவக்கூத்திருப்பது கடவுளின் கருணையே. அதைப்பயன்படுத்துவது நம்மையில் தான் இருக்கிறது.

மனிதப்பிறவியும் மறுபிறவியும்

நம் முன்பிறவியில் நாம் செய்த செயல்களின் கூட்டுப்பலனோடு தான் இவ்வுலகிற்கு வருகிறோம் என்பது தெரிகிறது. நம்மைப் பிறக்கச் செய்வது எது? நம் முன் வினைகளே! இவ்வுலகிலிருந்து வெளியே கொண்டு போவது எது? இங்கே நாம் செய்யும் செயல்களே! இவ்வாறே தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

பந்தத்தில் சிக்ரிய ஆன்மாவே உயிர் எனப்படும். ஜீவாத்மா தாழ்ந்த உயர்ந்த நிலைகளுக்குச் செல்கிறது. இதுவே யாவரும் நன்கறிந்த மறுபிறவிபற்றியதாகும். இந்த விதி படைப்புகள் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

செயல்களின் பலனுக்கேற்ப ஆன்மா உயர்ந்த தாழ்ந்த உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. மனிதன் என்ற உயர்ந்த பிறவியில்தான் சுதந்திரத்தை அடைய முடியும். தேவதைகளையும் விட மனிதநிலைதான் உயர்ந்தது. ஆன்மாக்கள் என்றும் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கின்றன. உடல் மட்டுமே அழிந்து மறுபடியும் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

பிராணன்

பிரபஞ்சம் முழுவதுமே ஒரேபொருளில் அடக்க முடியும். அதுவே ஆகாசம் என்பதாகும். இந்த ஆகாசத்தை இயக்கி அதிலிருந்து பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த சக்தி எது? பிராணன் என்று சொல்லப்படும் அந்த ஒரே சக்தியின் வெளிப்பாடுகளே பிராணனின் செயலால் ஆகாசத்தில் இயக்கம் ஏற்படுகிறது. சக்தி எந்த உருவத்தில் இருந்தாலும் அது பிராணனே ஆகும்

உடல் விழுந்த பின்னும் ஆன்மா இருக்கிறது அப்போது உயிர்ச்சக்திகள் மனதுக்கே திரும்பிப்போய் விடுகின்றன. மனம் முன்பிருந்தபடியே பிரா

ணனுக்குள் ஒடுங்கிவிடுகிறது. ஆன்மா சூட்சும சரீரமாகிய கவசத்தை அணிந்து கொண்டு வெளியே வருகிறது.

அழியா மனப்பதிவு

மனமானது ஏரியைப்போன்றது. மனமாகிய ஏரியில் எண்ண அலைகள் இடைவிடாமல் எழுந்து கொண்டும் மறைந்து கொண்டும் இருக்கின்றன ஆனால் அவை ஒரேயடியாக மறைந்து விடுவதில்லை. அவை மிக மிக நுட்பமாக உருப்பெற்று விடுகின்றன. சில எண்ணங்கள் மறுபடியும் அலைபோல எழுவதைத் தான் நினைவு என்கிறோம்.

ஒரு மனிதன் இறக்கும் போது இந்தப்பதிவுகள் மனதில் அடங்கி விடுகின்றன. இவற்றுடனே ஆன்மா வெளியே செல்கிறது. உடலைமட்டும் பார்ப்பவனுக்கு மனம் தெரிவதில்லை. ஆன்மாவைப் பார்ப்பவனுக்கோ உடலும் மனமும் தெரிவதில்லை.

ஒரு கயிற்றைப் பாம்பு என்று தவறாக நினைக்கிறவனுக்கு கயிறு தெரிவதில்லை. பாம்புப் பொய்த்தோற்றம் மறைந்ததும் கயிறே தெரியும். பிரபஞ்சத்தில் இருப்பது இந்த ஆன்மா ஒன்றுதான். ஆன்மாவுக்கும் பிரம்மம் என்றும் பெயர் நாமரூபங்களில் அது பலவாகத் தோன்றுகிறது.

அலை, கடலிலிருந்து வேறுபட்ட தல்ல. கடல் வேறு அலைவேறு என்று காட்டுவது நாமரூபமே அலை அடங்கினால் இருப்பது கடலே. பிரபஞ்சமே பிரம்ம சொரூபந்தான். நாம் காணும் பலவகை வேறுபாடுகளுக்கும் நாமரூபமே காரணம். ஆகவே இருப்பது ஒரே ஆன்மாதான்; ஒரே பிரபஞ்சந்தான்.

நாம் கடவுளை வழிபடுவதில் மறைந்திருக்கும் நம்முடைய ஆன்மாவையேதான் உண்மையில் வழிபட்டுக் கொள்கிறோம். பாவிகளுக்கும் தீயவர்களுக்கும் உலகில் தீமையே கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் நல்லவர்களுக்கு அப்படி இல்லை தீயவர்களுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சம் நரகமாக இருக்கிறது. ஓரளவு நல்லவர்களுக்கு இது சொர்க்கமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் முழுமையடைந்தவர்களுக்கோ இந்தப்பிரபஞ்சம் கடவுளாகவே தெரிகிறது. எல்லாச் சொர்க்கங்களும் தனக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. வழிபடும் தெய்வங்கள் தனக்குள்ளேயே இருக்கின்றன என்பதையும் உணர்கிறான். உண்மை மனிதன் பரமாத்ம சொரூபமே ஆவான்.''

கடவுள் எங்கே?

இவ்வாறே ஆத்மர், ஆன்மா, ஆன்மிகம் என்றெல்லாம் அடிக்கடிகூறிய சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் சொற்பொழிவுகளில் சுற்றிச் சுற்றிக்கூறியவற்றை ஓரளவில் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடுமல்லவா? சுவாமிகளது தத்துவரீதியான தத்துவக்கருத்துகள் சிலவிடங்களில் முரண்பட்டது. போல்

தென்படலாம். ஆனால் நன்கு உற்றுணர்ந்தால் உண்மை பலப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆன்மாவே கடவுள், நானே கடவுள், பிரபஞ்சமே கடவுள் என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டலாம். சுவாமி அவர்களது அறிவுரைகளை அரைகுறைவாகப் படித்த கேட்ட ஆசாடபூதிகளான வேடதாரிகள் நல்லவரைப் போல் நடிக்கவும் கூடும். இதனையறிந்தே எச்சரித்தும் உள்ளார்கள்.

“நான் குணங்களையெல்லாம் கடந்தவன். ஆகவே எந்த ஒழுக்கவிதியும் என்னைக் கட்டுப்படுத்தாது. நான் எனக்கு இஷ்டமானதைச் செய்வேன். மனம்போன போக்கெல்லாம் போவேன். நான் கட்டுப்பட்டவனல்லன். நானே கடவுள். நான் எதைவேண்டுமானாலும் செய்வேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டுதிரியும் முட்டாள்களையும் காணலாம்” என்பதையும் தவறாமல் கூறியுள்ளார்கள்.

இவ்வாறாகச் சுவாமி அவர்களது உரைகளை அப்படி அப்படியே, அடிக்கடி பிறர் கருத்துகளும் காட்டிப் பின்னிப்பிணைந்து தத்துவவித்துகளாகக் கூறியுள்ளேன். இந்த வித்துகள் எதிர்காலமெல்லாம் விரிவடைந்து பெருகிச் செல்வனவாகும். ஆதலால் அன்னாரது பேச்சுக்களில் தேடித்தேடி கோத்தெடுத்தவற்றுக்கு உறுதுணையான பாடல் முதலியவற்றையும் இன்னும் நோக்குவாம்.

ஆன்மாவே ஆண்டவன் என்று அறுதியிட்டுக்
கூறியதற்கு உறுதுணையாக வேறுசிலர் கூற்றுக்க
ளையும் பாருங்கள்.

கோயிலர்வ தேதடா, குளங்களாவ தேதடா
கோயிலும் குளங்களும், சும்பீடும்குலாமரே
கோயிலும் மனத்துளே, குளங்களும் மனத்துளே
ஆதுவதும் அழிவதும், இல்லை இல்லை இல்லையே

என்னவென்று சொல்லுவேன் இலக்கணம் இலாததை
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதம்கடந்த பண்பென
மின்னகத்தில் மின்ஒடுங்கி மின்னதானவாறுபோல்
என்னகத்துள் ஈசனும் யானும் அல்லதில்லையே.

உடம்பு உயிர் எடுத்ததோ உயிர் உடம்பு எடுத்ததோ
உடம்பு உயிர் எடுத்தபோது உருவம் ஏது செப்புவிர்
உடம்பு உயிர் இறந்தபோது உயிர் இறப்பதில்லையே
உடம்புமெய் மறந்துகண்டு உணர்ந்து ஞானம் ஒதுமே.

எங்கள் தேவர் உங்கள் தேவர் என்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்கு மாயிரண்டு தேவரே இருப்பரோ
அங்கும் இங்கும் ஆகி நின்ற ஆதிமூர்த்தி ஒன்றலோ
வங்க வாரம் சொன்ன பேர்கள் வாய்ப்புமுத்து மாள்வரே

பிணங்குகின்ற ஏதடா பிரக்கைடு கெட்டமுடரே
பிணங்கிலாத பேரொளி பிராணனை அறிகிலீர்
பிணங்கும் ஓர் இருவினைப் பிணக்கறுக்கவல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியஇன்பம் பெற்றிருக்கலாகுமே

கோயில்பள்ளி ஏதடா குறித்து நின்ற தேதடா
வாயினால் தொழுது நின்ற மந்திரங்கள் ஏதடா
நானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
சயமான பள்ளியில் காணலாம் இறையையே

இந்த ஆறு பாடல்களும் முன்னர் நாம் குறிப்பிட்டதுபோல் சித்தருள் சிறந்த தத்துவம் மிக்க சிவ வாக்கியர் அவர்களாலே பாடப்பட்டுள்ளன. சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் விளக்கியன யாவும் இப்பாடல்களுள்ளே நிறைந்தும் மறைந்தும் இருக்கின்றன. பிரம்மம் பிராணன் பரம்பொருள் பராபரம், முதலான சொற்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதையும் ஆன்மாவே கடவுள் என்று அடிப்படைத் தத்துவம் உள்ளடங்கியிருப்பதையும் கண்ணாரலாம்.

உள்ளத்தினுள்ளே ஒளித்திருந்தென் கள்ளமெலாம்
வள்ளலறந் தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ பைங்கிளியே

மூச்சுகமேயாதிமுமுது மகண் டாகார
சச்சிதானந்த சிவந்தானென்ப தெந்நாளோ?

எனக்குள் நீ என்றும் இயற்கையாப் பின்னும்
உனக்குள் நான், என்றவுறுதிகொள்வ தெந்நாளோ

என்றெல்லாம் தாயுமான சுவாமிகள் வினவுகின்றார்.

மேலும் முன்னர் கூறிய திருமூலர் பாடலோடு இன்னொரு இனிமையான பாடலையும் பார்க்கலாம்.

தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே.

இந்தப் பாடலும் தானே இறைவன் தன்மையைக் காட்டுகின்றதல்லவா? இவற்றோடு இன்னும் சிலவற்றைக் கண்டுணர்வோம்.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் பகவத்கீதை விவண்பாவும்

தன் மனத்தினாலே தனையுயர்த்திக் கொள்கதனை
தன் மனத்தி னாநிகெடுத்தல் தான்வேண்டா

என்னையெனின்

தன்மனமே யாக்கந் தருநண்பாம் அஃதவறித்
தன்மனமே தன்பகையு மாம்

தன்மனத்தை வென்றோன் தனக்கதுநண் பாய்நின்று
நன்மை பலவினிது நல்குமே -- தன் மனத்தை
வெல்லா தவனுக்கு வெம்பகைபோ லாகியது
பொல்லாத் துயர்தருமே போந்து

என்று தன்னைத்தானே உயர்த்த வேண்டுமென்றும்
தனக்குத்தானே தோழன் ஆகவேண்டும் என்றும்
இ ல் லை யேல் தனக்குத்தானே பகைவானாவான்
என்கின்றது.

கவிஞர் கண்ணதாசன் பகவத்கீதை உரை
நடையிலும் இடையிடையேயுள்ள பாடல்களில் சில

தமதென ஏதும் இன்றித்
 தமக்கென நினையா ராகி
 அமைவுறு ஆன்மா வோடு
 அசைவிலா திருப்போ ரெல்லாம்
 சுமையென ஏதும் இல்லார்
 சுகமென எதையும் எண்ணார்
 சமநிலை பெறுவர் என்பான்
 தத்துவ பகவா னென்போன்

கடவ்வேறு அலைகள் வேறு
 கனல்வேறு அனலும் வேறு
 மடல் வேறு மணமும் வேறு
 மற்றிலை ஒன்றோ டொன்று
 உடன்பாடு கொண்டு நிற்கும்
 ஒருதனி இயற்கை போலே
 உடலோடு ஆன்மா என்றே
 உரைத்தனன் கண்ணன் ஆங்கே

இவ்வாறு உடலுள்ளே உறைந்திருக்கும் ஆன்
 மாவின் இயல்பினை பகவத்கீதைப்பாடல்களாலும்
 கண்ணன் அருச்சுனனுக்குக் கூறியவற்றை அறி
 கின்றோம்.

மேற்காட்டிய பாடல்களோடு முத்தமிழ் வித்
 தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களுடைய பாடல்
 கள் சிலவற்றையும் இணைப்புறக் கூறலாம்.

தலையணை யுறைக்கொப்பாகச்
 சாற்றலாம் மனிதன் தன்னை
 நிலவிய கருமை செம்மை
 நிறத்தன வெனினு முள்ளே
 இலகுபஞ் சொன்றே அன்பன்
 எழிலிலான் அழகன் றூர்த்தன்
 உலகினிற் பலரென் றாலும்
 உள்ளுறை தெய்வமொன்றே.

இப்பாட்டை

சுவாமி அவர்கள் இளைஞனாயிருக்கும் வேளையிலே “சாமிதாச மயில்வாகஸன்” எனும் பெயரில் எழுதியுள்ளார்கள். அப்படியென்றால் துறவு பூண்டபிறகு எத்தகைய எண்ணமும் செயலும் உடையராயிருந்திருப்பர் என்று எண்ணிப் பார்க்கலாந்தானே! சுவாமி விவேகானந்தர் கொள்கைக்கும் இலட்சியத்துக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் அனுசரணையான பாடலையும் பாருங்கள்.

இணையற்ற பாடல் ஈசனுவக்கும் மலர் மூன்று

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ, வேறெந்த மாமலரோ
 வள்ளல் அடியிணைக்கு, வாய்த்த மலரெதுவோ
 வெள்ளை நிறப்பூவுமல்ல, வேறெந்தமலருமல்ல
 உள்ளக் கமலமடி, உத்தமனார் வேண்டுவது.

காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ, கழுநீர் மலர்த்தொடையே
மாப்பினையாய் வந்தவர்க்கு, வாய்த்த மலரெதுவோ
காப்பவிழ்ந்த மலகூமல்ல, கழுநீர் மலர்த்தொடையுமல்ல
கூப்பிய கைக்காந்தனடி, கோமகனார் வேண்டுவது

பாட்டளிசேர் பொற்கொன்றையோ,

பாரிலில்லாக் கற்பகமோ

வாட்ட முறாதவர்க்கு, வாய்த்த மலரெதுவோ
பாட்டளிசேர் கொன்றையல்ல

பாரிலில்லாப் பூவுமல்ல

நாட்டவிழி நெய்தலடி, நாயகனார் வேண்டுவது

3644C.C

ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்று' எனும் இப்பாடல்
கள் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களுடையதே.
அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இப்பாடல் அன்னா
ரது யாழ்நூலையும் மிஞ்சிய செல்வாக்கோடு
பொதுமக்களிடையே நிலவுவதையும் பெருள்
பொதிந்து உலவுவதையும் காண்கிறோமென்று
கூறினாலும் பொருத்தமுறும் என்று நினைக்கின்
றேன். இதனாலேதான் குருவும் சீடரும் போன்ற
நிலைகொண்டோராயினும், சுவாமி விவேகானந்
தர் சொற்பொழிவு நூற்றாண்டு விழாவோடு,
நூற்றாண்டு விழாக்கொண்டாடிய சுவாமி
விபுலாநந்தரையும் இணைத்து இடையிடையே
இயன்றதைக் கூறலாம் என்றும் கருதுகின்றேன்
இவை எப்பேர்ப்பட்ட தப்பிப்பிராயத்தையும்
ஏற்படுத்தாதிருக்கக் கற்றறிந்தாரிலும் கற்றுணர்ந்
தாரை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

சுவாமி விவேகானந்தர் சிக்காக்கோ 1893ன் சொற்பொழிவு நூற்றாண்டு விழாக்கொண்டாடுகின்ற இவ்வேளையிலே ஆன்மீக இலட்சியமும் அனாதைகளின் ஆதரவும் என்ற வழிகளால் இணைப்புறுகின்றார். எமது சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள விபுலானந்த தரிசனம் எனும் நூலில் திரு. வ. சிவசுப்பிரமணியம் (B.A) அவர்கள் வேதாந்த முழக்கத்தின் எதிரொலி எனும் அங்கத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளதையும் தொட்டுக்காட்டுவது நலமாகும்.

மனங்களைப் புரட்டிய மதப்பிரசங்க ஈர்ப்பு

“சுவாமி விவேகானந்தரின் காலத்துக்கும் பொருத்தமான கருத்துகள் மனிதர் மனங்களைப் புரட்டி எடுத்தன. பாரதத்திலும் இலங்கையிலும் விவேகானந்த அலைமோதிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தான் நமது வரலாற்று நாயகர் அவதரித்தார். சுவாமி விவேகானந்தரின் முதலாவது சிக்காக்கோ பிரசங்கம் நிகழ்ந்தபொழுது தமது வரலாற்று நாயகர் ஒன்றரை வயதுக் குழந்தையாக இருந்தார். சுவாமிகள் மகாசமாதிபடைந்த போது மயில்வாகனருக்கு வயது பத்து.

1915ல் மகாத்மாகாந்தி தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து மீண்டுவந்து இந்திய அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கினார். அப்போது பண்டிதர் மயில்வாகனருக்கு வயது இருபத்துமூன்று

மேற்கூறிய இரண்டு மகான்களும் சீவித்திருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த மயில்வாகனார் இந்த இரு பெரும் சக்திகளினால் நிச்சயம் ஈர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பகவான் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சரின் பக்தியும் ஞானமும் பிரதமசீடர் சுவாமி விவேகானந்தர் காட்டிய கரும மார்க்கமும் மயில்வாகனரின் கவனத்தைக் கவர்ந்து அவருள்ளத்தில் ஒரு முத்திரையைப் பதித்திருக்க வேண்டும்”

என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளமையால் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சரின் பிரதம சீடரையும் ஒருசிலவற்றில் இணைத்துக்கூறுவது பொருத்தமாகவே தென்படுகிறது. அஃதாவது ஆன்மீகத்தையும், அனாதைச் சமூக சேவையையும் இருகண்களாகக் கொண்ட சுவாமி விபுலாநந்தர் சுவாமி விவேகானந்தர் அடி யொற்றியே நடைமுறைகொண்டுள்ளார் என அறிபக்கிடக்கின்றது. அன்னாரைக் குருவாகக் கருதிக் கொண்டதைத் தாமியற்றிய விவேகானந்தபஞ்சகத்தில் ஒரு பாடலிலே இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களையும் காட்டி சுவாமி விவேகானந்தரைக் குருவாகப் போற்றியும் பாடியுள்ளார் என்று

“.....
 நிலையிழிந்த பாரதத்தின் குறையனைத்தும் நீக்கி
 நிலை நிறுத்தும் பொருட்டோஇந் நிலவுலகின் மாந்தர்
 கலை மொழிந்த பொருளனைத்தும்
 கடந்துநின்ற உண்மைக்
 கந்தழியைச் சார்வதற்கோ வந்தனை சீர்குருவே!

எனத் தேவையான அடிகளை
 திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் காட்டியுள்ள
 மையும் எமக்கு வாய்ப்பாகிவிட்டது. “கந்தழி”
 என்பது பிரம்மத்தைக் குறிப்பதாம். இந்த இரு
 பெருந்துறவிகளும் ஈடில்லாப் பெருங்கவிஞர்களு
 மாவர். ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களைக் காட்டிப்
 பாடிய ஆசிரியர்களுமாவர்.

கவித்துவம் மிகுந்த கவிஞர்கள்

கவிஞன் என்பவன் சாதாரண மனிதனைவி
 டத் தகுதியில் உயர்ந்தவன்; பண்பட்டவுள்ளம்
 உடையவன்; சிந்தனாசக்தியால் சிறகடித்துப் பறப்
 பவன்; நிறைந்த பயன்தரும் சொற்களைத் தேடிப்
 பிடித்துச் சிறந்த முறையில் அடுக்குபவன்; உண்
 மை, செம்மை, அழகு என்பவற்றைக்கலந்து வீடு
 கட்டும் மேசன்; கருங்கல்லுக்குள் சிலை உருவைக்
 கண்டு ரசிக்கும் சிற்பி என்றெல்லாம் வகைப்படுத்
 திக் கூறக்கூடியவன். ஆனால், அவனிலும் உயர்ந்த
 நிலையுள்ளோராகச் சிலர் இருக்கின்றனர்.

வரகவியாக, புலவனாக, முனிவனாக, யோகி
 யாக உள்ளோர் கவிதை என்றால் கேட்கவும்
 வேண்டுமா? பற்றுப்பாகங்களைக் குறைக்க உடல்
 உளத்தை உணர - ஆன்மிகத்தை அறிய - எம்முள்
 ளே இறையைக்காண, இப்பேர்ப்பட்டவைக்கெல்
 லாம் உயர்ந்தோர் கவிதைகள் உதவுகின்றன. இந்த
 வகையிலேதான் சுவாமி விவேகானந்தரும், சுவாமி

விபுலாநந்தரும் கணக்கற்ற கவிதைகளைத் தாய் மொழியிலே இயற்றியிருக்கின்றனர். தங்கள் தங்கள் குருவான தெய்வங்கள் மீது பக்தி மிகுந்து பாடியுள்ளனர். சமய சமூகத் தொண்டுகளைச் செய்து கொண்டே ஸ்ரீஇராமக்கிருஷ்ண மிசனில் இருந்து கொண்டே துறவியான நிலையிலும் பாடுபட்டு வந்துள்ளனர்.

விவேகானந்த அலைக்குள் விபுலாநந்தர்

எம்மிடையே மட்டக்களப்பில் மயில்வாகனன் எனப்பெயர் கொண்டவரே சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆனவாறுபோல் இந்தியாவில் (வங்கத்தில்) நரேந்திரன் எனப்பெயர் கொண்டவர் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆனார். பகவான் ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண தேவர் சமாதியடைந்த பின்னர் அன்னாரது நேரடிச் சீடர்களான பதினான்கு பேரில் நரேந்திரன் என்பவரே தலைவராகிச் சுவாமி விவேகானந்தர் என்ற சந்நியாசியானார். அந்தப் பதினான்கு பேரில் ஒருவரான சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களே பின்னர் மயில்வாகனன் அவர்களுக்குத் தீட்சையளித்து குருவாகிக்கொண்டார்'

இளமையிலே பத்தாண்டு காலத்துள் சுவாமி விவேகானந்தர் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் அளவில் சுவாமி விவேகானந்தர் சொற்பொழிவுகளும், நிகழ்வுகளும் சூழ்ந்தன. இந்துசமய வெழுச்சியான விவேகானந்த தத்துவமுத்துகள் ஒலிவிடத்

தொடங்கின. இதனாலெல்லாம் இளமையிலே மனப்பதிவுகொண்ட மயில்வாகனனார் காலகெதியில் பண்டிதர் (BSC, LONDON) பிஎஸ்சி என்ற பெருமதிப்புக்குரிய அக்காலப்பட்டங்களை எல்லாம் துறந்து சந்நியாசியாகி சுவாமி விபுலாநந்தர் எனப்பெயர் பெற்றார். எனவே இளமைக்காலத்தில் மனப்பதிவுற்ற விவேகானந்தநாமம் சுவாமி விபுலாநந்தரையும் அவ்வாறு உருவாக்கிக் கொண்டே வந்தது என்று என்போன்றோர் சொல்வது பொருத்த முறலாந்தானே எம்மிலும் அறிவு, அனுபவம், சுவாமி போன்றோரின் உறவு முதலியவற்றால் கூடியவர் இருக்கலாம். அவர்கள் முன்வந்தெழுதுங்காலம் என்று ஒன்றை எதர்பார்க்கலாமா? எனவே சிந்தனையில் மேலும் சில தொடர்கின்றன.

இனித்த இல்லறம் இடையிடையே புளிப்பாகிக் கொண்டு வருகின்றது. உடுக்க உடையும் இருக்கவீடும் இல்லாதிருந்தாலும் உடலை வளர்க்கும் உணவே இல்லாதிருக்கும் அனாதைகளையும் ஏழைக்குடும்பங்களையும் எண்ணிப்பார்க்கும் போது இல்லறத்தில் இருந்தேதான் ஏற்றன இயன்றன செய்யலாம் என்றவெண்ணமும் எழுகின்றது. ஏதோ இயன்றதை இல்லறத்திலிருந்து செய்யமுடியாதா என்ற வினா மேலேங்கித்தான் நிற்கின்றது. இவைசார்ந்த சேவைசெய்த தொண்டர்களையும், துறவிகளையும் அவ்வப்போது எண்

ணிப்பார்த்து அவர்களைப்போற்றி ஆயிரத்தில்
ஒன்றேனும் செய்யச் செய்விக்க முடியாதா?

விவேகானந்த அலைக்குள் மூழ்கிய இளை
ஞளே பின்பு சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆகினான். என்
றறிந்து கொண்டால் இளமைப்பருவத்தோரை
இனியவராக்க வேண்டும், மனிதரில் புனிதராக்க
வேண்டும் என்றடிப்படையில் சேவை செய்ய முற்
படுவோமாக! இளமையிலே நல்ல எண்ணங்களையு
ம் சிந்தனைச் செயல் திட்டங்களையும் உதய
மாக்கச் செய்வோம்.

உணவும் உடம்பும்

எதற்கும் உடம்புதானே முதலில் இருந்தாக
வேண்டும். சுவர் இருந்தால் தானே சித்திரம் வரை
யலாம். உடம்பிருந்தால்தானே உடம்போடி
ணைந்த உளம், உயிர் முதலியன இயங்கும். உணர்
வில்லாமல் வாழும்போது உடம்பு வாடிவதங்கி உயி
ரையும் போசச்செய்து விடுகின்றது. எத்தனையேர்
ஏழைக்குடும்பங்கள் வறுமையால் வாடிவதங்கித்துன்
புகின்றன சாதிகுலவேற்றுமையால் புறக்கணிக்
கப்படுகின்றன. வறுமை மிகக் கொடுமையானது.

இதனால் பலர் இது பற்றிப்பாடியுள்ளனர் திரு
வள்ளுவரோ நல்குரவு என்ற அதிகாரத்துள்

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனில் இன்மையின்
இன்மையே இன்னாதது

இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்

நல்குரவுஎன்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது

எனுந்திருக்குறள்கள் முறையே துன்பத்தில் வறு
மைபோன்ற வேறுதுன்பம் இல்லை. மறுமையிலும்
இன்பம் இல்லாமலாக்கிவிடும் வறுமையால் பலவ
கை துன்பங்கள் குவியும். கொலை செய்தல்
போன்ற நேற்றிருந்த வறுமை இன்றும் வருமோ
தீக்குள்ளே தூங்கினாலும் தூங்கலாம். வறுமை
நிலை தூக்கமே இல்லாதாக்கிவிடும் என்றுபொருள்
கொடுக்கின்றன.

தகுதி கேளினி மிகுதியான
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டுகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே
உண்டிமுதற்றே யுணவின் பிண்டம்.....

எனத்தொடரும் புறநா னூற்றுப்பதினெட்டாக
பாடலும் வறுமையொழிக்க வழிகூறுகின்றது.
ஒளவையார் கூடபசிக்கொடுமைபற்றி

மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடமை
தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை -- தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்

எனப்பாடியுள்ளாரே

சாதி குலத்தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளினால் வறு
மையில் வாடும் குடும்பங்கள் அனாதைக் குழந்தை
கள் தாக்கமுறுகின்றன. தனது வயிற்றுக்கே உண
வில்லாமல் தவியாய்த் தவிப்போரை மனத்
திருத்தி மகத்தான சேவை செய்யவேண்டும் இய்
பேர்ப்பட்ட சேவை செய்த சுவாமி போன்றோ
ரைப் பின்பற்றவேண்டும். உணவு, உடை, வீடு
என்ற படிமுறையிலும் உணவே முதலிடம் பெறு
கின்றது.

“ஆனா” ஆடுவன்னாப் படிப்பறிவோ?
ஆன்ம விடுதலைக்கான ஆய்வறிவோ முதலிடத்
தைப் பெறாது உணவே முதலிடத்தைப் பெற
வேண்டும். ஆன்ம விடுதலைக்கான அறிவு இருக்
கட்டும். அவர்களின் உடல் வளர உணவூட்டுவோம்
என்கின்றனர் சுவாமி போன்றோர். உடலை
வளர்க்கும் உணவுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இத
னால்தான் இருபெருந்துறவிகளும் இடித்துரைத்
துச் சேவையும் செய்து காட்டினர். ஐந்தாறுநாள்
கள் படடினி கிடப்போன் அறிவுப்பசியைப் பார்ப்
பானா? வயிற்றுப்பசியைப் பார்ப்பானா? ஆகவே,
ஏழைஎழிய குடும்பத்தினர் வாழவும், அவர்களது
பிள்ளைகள் போதிய கல்வி, அறிவுபெறவும் இயன்ற

சேவைகளைச் செய்வோம் முதலில் உயிர் இருக்
கும் உடலைப் பேணவேண்டும். இதனால்தான்
சிருமலர்

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிங்கே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே:

எனப்பாடியுள்ளார் இதனையே நாம் குறிப்பிட்டு
வருகின்ற விவேகானந்த. விபலானந்த சுவாமிகள்
மகங்கிய சுருக்காய்க் கொண்டனர் கரிக்கிர நாரா
யணர்களின் தொண்டே முதற்றொண்டு எனக்
கொண்டனர்.

ஈழத்தெரு நீளம் எங்கள் சுண் மண்பாக
வாழ வழியறியாத் காழ்நிலையில் ஏழைகளாய்க்
கம்பனும் வள்ளுவனும் காளிகாசகிகவியும்
அம்பலத்தே வாடுகின் றாரால்

என்று விபலானந்த அடிகளார் பாடிக்கவலையுற்ற
நிலையினைப் பண்டிதர் செ. பூபாலப்பிள்ளை
அவர்கள் அடிகளாரின் படிவவ மலரிலே குறிப்பிட்டுக்
காட்டியுள்ளார்கள்.

ஏன்? பொலத்த சமயத்தில் கூட கட்டுப்பாடா
கக் கூறப்பட்டுள்ளதே “ஆலயங்கள் கட்டி
ஆராதனை பண்ணுவதிலும் அனாதைகளான
வர்க்கு உணவு கொடுத்து ஆதரிப்பது உத்தமம
ானது” என்று பகவான்புத்தரே பகர்ந்துள்ளார்

ஆகவே நூற்றாண்டு விழாக்களில் உள்ளாரும் இவ்விரு சுவாமிகளின் இலட்சியங்களை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

வறுமையில் வாடுவோரையும் சர்திபேதங் காட்டிக் தட்டிக்கழிப்போரையும் மனதில் பதித்து வேண்டியன செய்ய வேண்டும். தரித்திர நாராயணர்களுக்குள்ளே எதிர்காலத் தலைவர்களும், அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும், கவிஞர்களும், கலைஞர்களும், துறவிகளும், தேசத் தொண்டர்களும் மறைந்திருப்பர். அவர்களை உருவாக்குவதிலும் ஆன்மாவை விடுதலையாகச் செய்வதிலும் ஆவன செய்ய முற்படுவோம். ஆத்மா விடுதலை என்பது சாதாரணமானதா? எல்லாச்சமயத்தவர்களும் ஆத்மாவைப் பற்றியே கூறியுள்ளனர். ஆனால் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறச்செய்வதில் வேறுபாடிருக்கலாம்.

உடலில் இருந்து உயிர்பிரிந்தாலும் ஆத்மாதான் பூரணத்துவம் அடைந்து சுதந்திரம் பெறும் வரை பிறப் பெடுத்துக் கொண்டேயிருக்குமாம். அப்பேர்ப்பட்ட ஆத்மாவையுடையோர் உணவின்றி உடலை வாடவிட்டுத் தவியாய்த் தவிக்கலாமா? உலகை வெறுத்து உயிரைப்போக்கினாலும் ஆத்மா சாந்தியடையமாட்டாதே இந்த ஆத்மா எல்லோருக்கும் சமநிலையில் இல்லாவிட்டாலும்

பிறப்புக்குத்தக்கதான நிலையில் இருந்து அது ஈடேற்றம் பெறுவதற்கான வழியில் நாம் உதவி செய்ய வேண்டும்.

ஒரு வீட்டிலேதான் எத்தனை வேறுபாடுகள்? உயர்வுதாழ்வுகள் வேலைக்காரன் வேலைக்காரி என்ற வேறுபாட்டால் உணவு உடை முதலிய வற்றிலும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றனர். வேலைக்காரனுக்கும் வேலைக்காரிக்கும் அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கும் கழிவான உணவுப்பண்டங்கள் கொடுப்பதையும் கர்ண்கின்றோம் சத்தான உணவு தக்களுக்கென்றும், சத்துக்குறைந்த, தரம்குறைந்த அனவுகுறைந்த, உணவுகள் வேலைக்காரருக்கும் என்றெண்ணங் கொண்ட நடைமுறையுடையோரு முண்டு. இப்படிப்பட்டோர் தமது ஆத்துமாக்க ளுக்கு நன்மை செய்யாதவராகின்றனரோ?

எத்தனையோ பேர் பெயரளவில் தேசத்தொண்டர்களும் தியாகிகளும் எனப்படுவோர் தங்கள் வீட்டு வேலைக்காரன் வேலைக்காரியின் பிள்ளைகளோடு தங்கள் பிள்ளைகளைக் கூடி உறவாட விடாமலும் தடுக்கின்றனர்; கல்வி முதலியவற்றுக்கு உதவாமல் இருக்கின்றனர், வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு வேண்டியன உதவிக்கரைசேரவையாதிருக்கின்றனர். நந்தனார் கதை படித்தும் கோயில் குளங்களுக்குப் போவதையும் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரே!

ஒருசிலர் உணவைச்சுருக்கி உண்டும் உண்ணாமலும், வி ர த ங் க ள் க டை ப் பி டி த் து ம் உ ட லை த் தா ங் க ளா க வே வா ட் டு வோ ரு மு ண் டு. ஐ ம் பு ல இச் சை களை அ ட க் க அ து தான் வழி எ ன் போ ரு மு ண் டு. அ வை யெ ல் லாம் ம ன த் து ணி வு இ ல் லா த ஏ மா ற் று க் காரர் ந டை மு றை யெ ன லாம் ம ன ந் து ணி ந் து ஆ சை அ ட க் கு வோர் த கு ந் த வழி களில் ந ட ந் து கொ ள்வர்.

உ ட ல் ந ல த் து க் கு ம் உ யி ர் த் து ணை க் கு ம் அ திக உ ண வு ம் ஆ கா து. கு றை ந் த உ ண வு ம் கூ டா து. இ தை யு ம் க ண் ண ப ர மா த் மா கு றி ப் பி ட் டு க் கூ றி யு ள் ளார்.

து ற விக ள் எ ன் றா லோ மே ண் மையான ந டை மு றை கொ ள்வர். இச் சை யு ட் டு ம் சூ ழ் நி லை க ள் சூ ழ் ந் து கொ ண் ட போ து ம் ம ன ந் த ள ர மா ட் டார் க ள். என வே திரு மூ லர் கூ ற் று க் க மை வாக உ யி ரை ப் பே ண மு த லில் உ ட லை ப் பே ண த் தான் வே ண் டு ம். அ ப் போ து தான் ஆ த் மா த ன து நீ லை மையில் பூ ர ண த் து வ மா ன த ர த் தை வெ ளி க் கா ட் டி வி ரு த் தி ய டை யு ம். இ த ற் காக வ று மை த் தொ ல் லை யை யு ம், தீ ண் டா மை மு த லி ய சா தி வே ற் று மை கா ட் டு ம் ச மூ க த் தொ ல் லை யை யு ம் ஒ ழி த் தாக வே ண் டு ம் எ ன் று இரு பெ ரு ந் து ற விக ளு ம் ஈ டு பா டு கொ ண் ட னர்; இ ர க் க ங் கா ட் டி னர்.

ஏழைக்கிரங்கும் இதயங்கள்

1893 ஆம் ஆண்டிலே புரட்டாதி மர்தம் பதினேர்ராந்திகதிதான் சுவாமி விவேகானந்தரின் சிக்காக்கோ சொற்பொழிவு ஆரம்பமான தினமாகும். சிக்காக்கோ சொற்பொழிவுகள் பின்னர் தொடர்ந்த சொற்பொழிவுகள் ஒரு நூற்றாண்டல்ல பல நூற்றாண்டுகளிலும் தொடர்ந்து பாராட்டிக் கொண்டாடச் செய்யும் தன்மையான வங்கச்சிங்கமெனப் புகழ் மொழி பெறவைத்த சொற்பொழிவுகள் அல்லவா அவைகள்?

எத்தனையோ போட்டிபொறாமைகளுக்கிடையில் படித்த பெருஞ்செல்வாக்கான வர்க்கத்தினரிடையே, அவர்களுடைய நாட்டிலே அவர்களாகவே பேச்சுருமை உணர்ந்து கொண்ட பின்பு அகமகிழ்ந்து ஆர்ப்பரித்தனர்; ஓசைகளாலும் புகழ் மொழிகளினாலும் சுவாமி விவேகானந்தரை உச்சமான புகழுக்கு உயர்த்தி விட்டனர். ஆரம்பமான முதல்நாள் சொற்பொழிவினிலே சிங்கமெனக் கர்ச்சித்தார்; சமயசமரசங்களையும், கீழ்த்தேச ஆன்மிகத்தையும், சிறப்புறக் காட்டிப்பேசினார்; வீஞ்ஞானம் மெய்ஞ்ஞானம் எல்லாம் சமயத்துடன் உறவுகாட்டிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு எடுத்துரைத்தார். இப்பேர்ப்பட்ட பேச்சினால் எல்லோர்மனதையும் வசீகரப்படுத்திவிட்டார். இதனால் சுவாமி விவேகானந்தருக்கு சொல்லொணா வகையில் ஆதரவு சூழ்ந்தது.

முதல் சொற்பொழிவன்றிரவு உல்லாசமான அரசபோகத்தார் நிலைமையில் படுக்கைஅறை முதலியன ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன. அப்பேர்ப்பட்ட ஆடம்பரமான படுக்கையறையிலே துயில் கொள்ள மனம்கொள்ளாமல் இந்தியமக்களின் வறுமைத்தொல்லை நனைந்து கவலைப்பட்டார். வெறுந்தரையில் படுத்துக்கொண்டு “விம்மி விம்மி” அழுதாராம் என்றால் ஏழைகளின் நிலைக்காக இரங்கும் இதயத்தை எடுத்துச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இணையிலாப் பேரும் புகழும் பெற்ற அதேவேளை அனாதைகளை எண்ணி வருந்தினார் இதே வகையிலே சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஏழைகளை எண்ணிக் கவலைப்பட்டார். சாதிப்புறக்கணிப்புகளைக்கண்டு சஞ்சலப்பட்டார். ஆதரவற்ற குடும்பங்களைக்கண்டு வேதனைப்பட்டார் இப்படியான வேதனைகளாலேதான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவியை யும் தொடர்ந்து வகிக்கமுடியாமற் போனதாம்.

1931ஆம் ஆண்டிலே திருவேட்களத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சேரிப்பக்கம் சென்று சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்கள் தொண்டு செய்தாராம். ஏழைப்பிள்ளைகளைக் குளிப்பாட்டி சட்டையிட்டு வடை சுண்டல் இனிப்புப் பண்டம் என்பன கொடுத்து மகிழ்ச்சியடைவாராம். இதனை மேலின மக்கள் என்போர் வெறுத்து சுவாமியை எகிர்த்தனராம் சுவாமி செய்த சேவையாலும் தொண்டாலும்

போதனையாலும் மக்களில் சிலர் எழுச்சிகொண்டனர். இதற்கு ஆதாரமாக அண்ணாமலை நகருக்கண்மையிலுள்ள சேரியைச் சேர்ந்த பறையர்குலப்பெண்ணொருத்திக்கும் பிராமணப்பெண்ணொருத்திக்கும் நடந்த வாக்குவாதத்தை சுவாமி அவர்கள் நேரிலே கண்டறிந்து “தீண்டாதோர் எனப்படுவோருக்கும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படத்துவங்கிவிட்டது” என்று மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தாராம்.

இவ்வாறெல்லாம் நூற்றாண்டு விழாக்களுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கும் இருபெருந்துறவிகளும் இன்னுமின்னும் அறியும் போது உள்ளத்திலிருந்து ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்கு குருவாயமைகின்றனர். இதுவரை நாம் கூறியவற்றால் பலவற்றைக் கண்டறிந்தாலும் ஆத்மாவைப்பற்றி ஓரளவில் நன்குணர்ந்துகொண்டு அழிவில்லாத தெய்வத்தன்மையடையும் ஆத்மாவுக்கான வாழ்க்கை இடம்பெறவேண்டும் என்றும் அப்பேர்ப்பட்ட ஆத்மாவுடைய ஏழைஏழியவர்கள் வறுமையால் நீங்கி வளமுடன் வாழச் சமூகம் மாற்றமுறவேண்டும் என்றும் இருபெரும் துறவிகளும் காட்டியுள்ளதைச் சிரமேற் கொண்டொழுகுவோம். இவற்றோடு இன்னும் இணைப்புறக்கூடிய சித்தர்களில் தானும் ஒரு சித்தன் எனக்கூறிக் கொண்டமகாகவி பாரதியார் பாடலும் இடம்பெறச் செய்கின்றோம்.

உள்ள தனைத்திலும் உள்ளொளி யாகி
ஒளிர்ந்திடும் ஆன்மாவே - இங்கு
கொள்ளற் கரிய பிரமமென் றேமறை
கூவுதல் கேளீரோ?

மெள்ளப் பலதெய்வம் கூட்டி வளர்த்து
வெறுங் கதைகள் சேர்த்து - பல
கள்ள மதங்கள் பரப்புதற் கோர்மறை
காட்டவும் வல்லீரோ?

என்றெல்லாம் ஆன்மா பிரமம் முதலியவற்றின்
இயல்பு காட்டிப்பாடியுள்ளார்.

மேலும் சிறப்பானொரு பாடல்

மண்ணுலகின் மீதினிலே எக்காலும் அரைரைப்போல்
முடிவில்லாமல்
திண்ணமுற வாழ்ந்திடலா மதந்திரிய உபாயமிங்கு
செப்பக்கேளீர்
நண்ணியெலாப் பொருளினு முட்பொருளாய்
செய்கையெலாம் நடத்தும்வீறாய்த்
திண்ணிய நல் லறவொளியாய்த் திகழுமொரு
பரம்பொருளை அகத்திற் சேர்த்து

செய்கை யெல்லாம் இதன் செய்கை நிகனவெல்லாம்
அதனினைவு தெய்வமே நாம்
உய்கையுற நாமாகி நமக்குள்ளே
ஒளிர்வதென உறுதி கொண்டு
பொய்கயமை சினம் சோம்பர் கவலைமயல்
வீண் விருப்பம் புழுக்கம் அச்சம்
ஐயமெனும் பேயையெலாம் ஞானமெனும்
வாளாலே அறுத்துத்தள்ளி

எப்போதும் ஆனந்தச்சுடர் நிலையில்
 வாழ்ந்துயிர்க்கு இனிது செய்வோர்
 தப்பதே இவ்வுலகில் அமரநிலை
 பெற்றிருவர் சதுர் வேதங்கள்
 மெய்ப்பான சாத்திரங்கள் எனுமிவற்றா
 லிவ்வுண்மை விளங்கக்கூறும்
 துப்பான மதத்தினையே இந்துமத
 மெனப் புவியோர் சொல்லுவாரே

இப்பாடலிலும் சுவாமி விவேகானந்தர் தத்துவ
 முத்துகளும் வித்துகளும் அடங்கியுள்ளனவல்லவா?
 கவிதையிலும் தத்துவ வித்துகள்.

கடவுளைத்தேடி

சுவாமி அவர்களின் பிரசித்தமான அமெரிக்க
 சொற்பொழிவுகளையடுத்து ஐரோப்பிய நாடுகளி
 லும் மதிப்புவாய்ந்தவராக அழைக்கப்பட்டு மகத்
 தான சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. அவற்றிலெல்
 லாம் நாமறிந்த அளவில் தேவையெனக் கண்ட
 வற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்துள்ளோம்,
 அன்னாருடைய தத்துவக்கருத்துகளுக்குச் சார்பா
 ன பாடல்களையும் எடுத்துக்காட்டினோம்.
 ஆனால், சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் சிறந்த
 கவிஞர் என்றளவில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டதோடு
 விட்டுவிட்டோம். அன்னாருடைய தத்துவவித்துக
 ளடங்கிய “கடவுளைத்தேடி” என்ற கவிதைக
 ளைப் படித்த நாம் அதிலிருந்து சில கவிதைகளைத்
 தெரிந்தெடுத்துக்காட்டுவதும் நலமில்லையா?

விரைகின்ற வாழ்க்கை வியன்புனலில் ஈசன் நீ
நிறைந் தொளிரும் ஆன்மாவின், ஆன்மாவாய் நிற்கின்றாய்
உன்னவன் நான் உன்னவன் நான்

உண்மையில் நீ என் இறைவன்
என் அன்பே இயம்புகின்றேன்
ஓம் தத் ஸத், ஓம் தத் ஸத்

தேவனிலை மனிதனிலை, சிறப்பறியா விலங்குமிலை
மேவு உடல் மனமுமிலை, விளங்கிடும் ஆண் பெண்ணுமிலை
என்னியல்பு கூறவந்த, ஏடனைத்தும் வியப்பாலே
நின்றுவிடும் ஊமைகளாய், நீயுணர்க நான் கடவுள்

இரண்டல்ல பலவல்ல எல்லாமிங் கொன்றேதான்
திரண்டெல்லாம் என்பால், திகழ்ந்திருக்கும் எனை நானே
இகழ்வதுவும் வெறுப்பதுவும் இயன்றிடமா ஆனாலென்
அகம் நிறைய எப்பொழுதும், அன்பே குடியிருக்கும்:

வுண்ணமுறத் தோன்றுகின்ற, மற்றவைகள் சூனியமே
உண்மையைப் போல் தெரிந்தாலும்

உலகம் வெறும் கனவே
உண்மை அது கடவுள், ஒன்றே நிலைத்ததுவாம்
நான் என்பதுண்மையிலே, நாயகன்தான் யேறில்லை

பிறப்பில் இருந்து இறப்புக்கும் பின்னர் இங்கே மறுபடியும்
இறப்பில் இருந்து பிறப்புக்கும், இழுத்தக் கொண்டுசெல்கிறது
தன்னை வெல்லும் ஒரு மனிதன்

தரணி அனைத்தும் வெல்கின்றான்

என்னும் நெறியை நீர் அறிக
இடம் கொடாமல் இருந்திடுக'

எவன்என் நென்றும் நிறைவாக

இலங்கும் ஆன்மா உடையவனோ
அவனே அவனே அவன்மனிதன்

அவனே அவனே அவன்இறைவன்
எவன் மனம் நினைந்து குறிக்கோளை

இனிதே காட்ட வருபவனோ
அவனே அவனே அவன்மனிதன்

அவனே அவனே அவன்இறைவன்

சுவாமி விவேகானந்தரது இப்பாடல்கள்
கவித்துவம் மிக்கதும் தத்துவம் கொண்டதுமாக
அமைந்து எம்மையெல்லாம் வியப்புக்குள்ளாக்கு
கின்றன. சித்தரைப் போல் பாடிய வித்தகராக
விளங்குகின்றார். சொற்பொழிவுகளின் சுருக்கத்
தையே “கடவுளைத்தேடி” என்ற கவிதைகளுக்
குள் அமைத்து விட்டார் போலும்.

எவன்என் நென்றும் நிறைவாக

இலங்கும் ஆன்மா உடையவனோ
அவனே அவனே அவன்மனிதன்

அவனே அவனே அவன்இறைவன்

எனுங்கவிதைவரிகள் கடவுளையே காட்டி நிற்கின்
றன. இதனையே சித்தராகவருந்து அறிவுத்தத்
துவ நடைமுறைகளால் ஆழ்வாராகிக் கொண்ட
சிவவாக்கியரது முன்னர் காட்டிய பாடல்களோடு
இன்னும் சில காட்டுகின்றோம். மூலகுருவாகத்
திருமூலரைக் கொண்ட சிவவாக்கியர் பின்னர்

அவரிலும் புகழ்மிக்க பாடல்களைப்பாடியுள்ளார். சைவசமயத்தையும் வைணவசமயத்தையும் நன்கறிந்து ஒரேகதித்துவத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே எண்ணிறந்த பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

என்னகத்துள் என்னை நான் எங்கு நாடி ஓடினேன்
என்னகத்துள் என்னை நான் அறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்துள் என்னை நான் அறிந்துமே தெரிந்து பிள்
என்னகத்துள் என்னை அன்றி யாதுமொன்றுமில்லையே

எனும் பாடலும் ஒப்புநோக்கக் கூடியது. மேலும் அன்னாரது

பேசுவானும் ஈசனே பிரமஞானம் உம்முளே
ஆசையான ஐவரும் அலைந்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான ஐவரை அடக்கி ஓர் எழுத்திலே
யேசிடாது இருப்பரேல் நாதன் வந்து பேசுமே

ஆலவித்தில் ஆல் ஒடுங்கி ஆலமானவாறு போல்
வேறுவித்தும் இன்றியே விளைந்து போகம் எய்திடார்
ஆறுவித்தை ஓர்கிலீர் அறிவில்லாத மாந்தரே
பாரும் இத்தை உம்முளே பரப்பிரம்மம் ஆனதே

எனும் பாடல்களும் இதுவரை கூறியவற்றுக்கு வலுவூட்டுகின்றன. இருந்தும் இந்தக்காலமும் நமது இந்துசமயச் சமூகத்துக்கு எடுத்தோதக் கூடிய ஒரு பாடலையும் இறுதியாகக் காட்டுகின்றோம்.

பிணம் என்று இகழாதீர்

மண்கலம் கவிழ்ந்தபோது வைத்துவைத்து அடுக்குவார்
வெண்கலம் கவிழ்ந்தபோது வேணும் என்று பேணுவார்
நம்கலம் கவிழ்ந்தபோது நாமும் என்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாயம் என்னமாயம் ஈசனே!

கடவுளையே உள்ளடக்கிய கர்யமான கோயிலில் உயிர் பிரிந்த பின்பு ஊத்தைச்சடலம் என்றும் மணமடிக்கும் பிணம் என்றும் பிள்ளைத்தாய்ச்சிக்கு ஆகாத பேய் பிசாசென்றும் பிராமணர் பூசைக்கும் பெருந்தடங்கலென்றும் காரணங்கூறி அவதூறாகப் பேசி நடைமுறை கொள்ளும் சாவீட்டு நடைமுறைகள் இவ்வித்துகளினால் மாற்றமுற்றாக வேண்டும்.

நல்லகருமங்களுக்குத் தக்க சமுதாயத்தை நாமே ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற விவேகானந்த தத்துவ வித்துப் போன்றவை விளைந்து பயிராகக் கூடிய பயனில் சமூகம் வளரட்டும்.

“சுயநலமின்மையே உண்மையான சமயப்பற்றுக்குச் சான்றாகும். ஒருவன் எவ்வளவுக்குத் தன்னலமின்றி மற்றவர்களுக்காக வாழ்கின்றானோ அந்த அளவுக்கு அவன் ஆத்மஞானம் பெற்றுச் சிவபெருமானின் அருகில் இருக்கும் தகுதியைப் பெறுகிறான். அப்படியின்றிச் சுயநலமிக்க ஒருவன் எல்லா ஆலயங்களுக்குள் சென்று அபிஷேகம், ஆராதனை செய்திருப்பினும்,

சிறுத்தை போலத் தன் உடம்பெல்லாம் திருநீறு பூசியிருப்பினும் அவன் சிவபெருமானை விட்டு வெகுதூரம் விலகியுள்ளவனே ஆகிறான்” என்றெல்லாம் எடுத்துரைத்த சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் தத்துவ வித்துகள் என்றென்றும் வாழையடிவாழையென வளர்ச்சியுறட்டும் இன்னும் அன்னாரது ராஜயோக விளக்கத்தில் சில வார்த்தைகள்.

ராஜயோகத்தில் சில

“வலுவூட்டும் தத்துவ வார்த்தைகள்.” தான் ஆத்ம சொரூபம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளா திருக்கும் மனிதன் தன்னிடத்தில் ஆத்மா ஒன்று இருக்கிறதென்று இயம்புவதற்கு உரிமை எங்கே? தான் கண்டறியாத கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார். என்று இயம்புவதற்கு உரிமை ஏது? கடவுளின் பெயரால் பொய்வே சக்காரனாயிருப்பதைவிட வெளிப்படையாகத் தன்னை நாஸ்திகன் என்று சொல்லிக் கொள்வது மேல்.

அடிப்படைத் தத்துவங்களை மனிதன் என்றைக்குக் கிரகித்துக் கொள்கிறானோ அத்தத்துவங்களை நானக்கண் கொண்டு கண்டறிகிறானோ அத்தத்துவங்கள் சொரூபமாக மானுட வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது என்னும் அனுபூதியை பெறுகின்றானோ அன்றுதான் அவனுடைய ஐயங்களனைத்தும் அகன்று போகின்றன.

564111

மெய்ப்பொருளை அறிவதற்கான வழியை ராஜயோகம் புகட்டுகிறது. அது புகட்டுகிறவழி மனிதனால் முற்றும் கையாளத்தக்கது. வானசாத்திரி ஆகவிரும்புகிற மனிதனொருவன் 'வானசாத்திரம் வானசாத்திரம்' என்று உட்கார்ந்தபடி வாயால் கத்திக்கொண்டிருப்பானாகில் அவன் அந்தச் சாத்திரத்தைப் பெறமுடியாது அதற்கேற்ற உபகரணங்களையும் உபாயங்களையும் அவன் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும்.

மனோதத்துவத்தைப் பற்றிய அறிவைப்புகட்டுவது ராஜயோகம். மனதோ மனிதனுடைய அந்தக் காரணமாக இருக்கிறது. மனிதனுடைய இயல்பும் மனதும் இணைபிரியாதவை. எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் மனதினின்று உதிப்பனவாகும் நம் உள்ளத்தினுள்ளே மனதில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பவைகளைக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஆற்றலை முதலில் பெறவேண்டும். புறவுலகில் பொருள்களை அறியக்கருவிகளுண்டு. ஆனால் மனதை அளக்கக் கருவிஒன்றுமில்லை மனதை அளக்க மனதே கருவியாய் இருக்கிறது.

அறிய முடியாததை அறியுந்திறன் ஒருமுகப்பட்ட மனதுக்கு வருகிறது. மனோதத்துவத்தைப் பற்றிய இரகசியம் இதுவேயாம். மனதைக் கொண்டு மனதை அறிகிறோம். மனம் பக்குவமடைந்து வருகிறபொழுது அந்த மனது உள்ளத்துக்குள்ளிருக்கும் ஆழத்தையே ஊடுருவி ஆராய்ந்து

பார்க்க இயலுகிறது. மனதானது தன்னைத்தானே ஊடுருவி ஆராய்ந்து பார்த்துப்பழக வேண்டும்.

மனதை முற்றிலும் அடக்கிவைத்திருக்க பழகுங்கால் அதற்குப் பிரத்தியாஹாரம் என்று பெயர். பிரத்தியாஹாரத்திலே உறுதி பெறுவது எங்ஙனம்? செயற்கரிய மிகக்கடினமான செயலாகிறது. ஏதோ ஒருநாளில் அதையாருமே சாதிக்க முடியாது. மிகப்பொறுமையாகவும் இடையறாதும் பல ஆண்டுகளாகப்பயின்ற பின்பே அம்முயற்சியில் மனிதன் வெற்றி பெறுகிறான். அஷ்டாங்க யோகத்திலே பிரத்தியாஹாரம் எனப்படுவது ஐந்தாவதாகும் அவைமுறையே, இயமம், நியமம் ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பனவாம் இவை பற்றி ராஜயோகம் நன்கு விளக்குகிறது. இவையெல்லாம் படிமுறையில் பயிற்சியுற வேண்டியன.

இடையீடின்றிக்குறித்த ஒரு வஸ்துவின் மீத மனம் போய்க்கொண்டிருக்கும் நிலை வந்துவிட்டால் அதன்முலம் ஆற்றல் அதிகரிக்கிறது. இப்படி இடையறாது ஒருபொருளையே எண்ணிக்கொண்டிருப்பதற்குத் தியானம் என்று பெயர்.

பிராணாயாமம் என்பது சுவாசிப்பதைப்பற்றிய ஏதோ விஷயமன்று. பிராணாயாமத்தை அடைவதற்கு நாம் செய்கிற பல சாதனைகளுள் சுவாசிப்பதும் ஒன்று. பிராணாயாமம் என்பது பிராணனைக்கட்டுதல் என்று பொருள்படும்.

தேகவியோகமாகிய ஆத்மாக்கள் ஆராய்ச்சி ஆவி உலக ஆராய்ச்சி என்று சொல்லப்படுகிறது. மறுமை நிலை எய்தியுள்ள ஆத்மாக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது கேள்வி ஒருவேளை இருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்களை நாம் காணமுடியாது. மறுமை என்பது எங்கேயோ எட்ட இருக்கும் உலகமன்று இங்கு நமக்கிடையில் இலட்சக்கணக்கான ஆத்மாக்கள் உலவிக் கொண்டிருக்கலாம். மாறுபட்ட நிலையில் இருப்பதால் காரணவோ தொட்டு உணரவோ சாத்தியமில்லை நம்மைத் தொட்டு உணரவோ அவர்களுக்கு இயலாது.

மானுட வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் அனைத்தையும் சுயநலத்தீயர்கம் எனும் ஒரு வார்த்தையில் முடித்து விடலாம். சுயநலத்தை ஏன் தியாகம் பண்ண வேண்டும் என்று திரும்பவும் கேள்வி பிறக்கிறது. சுயநலத்தால் ஏராளமான இன்பத்தைப் பெற்றிருப்பது தனக்குப் பிரயோசனம் என்கிறான். அப்படிச் சொல்லும் மனிதனுக்கு என்னவிடை? அடிப்படைத் தத்துவத்தை தெரிந்துகொள்ளாது பிரயோசனத்தை மட்டும் விரும்புகிறவன் அதற்கேற்ற விடை கொடுக்கமுடியாது. சிற்றுயிர்களின் இயல்புக்கு ஒருபடிமேலே மனிதனுக்குப் பகுத்தறிவு இருக்கிறது. இந்தப் பகுத்தறிவைக் கொண்டும் பெருவாழ்வை மனிதன் அறிந்துகொள்ளமுடியாது பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாக அது இருக்கிறது.

விலங்குகளுக்கும் விலங்குகள் போன்ற மக்க
 ளுக்கும் இன்பமானது இந்திரியங்களில் அடங்கியி
 ருக்கிறது. மானுட இயல்போடு கூடிய மனிதனுக்கு
 இன்பமானது அறிவுத்துறையில் இருக்கிறது.
 தெய்வீகப்பற்று அமைந்திருப்பவனுக்கு இன்பம்
 தியானத்திலிருக்கிறது.

பரம்பொருளாகிய கடவுளைப்பற்றிய ஞானம்
 அனைத்தும் இந்த சாத்திரத்தில் அல்லது அந்த
 சாத்திரத்தில் அடங்கியிருக்கிறது என்னும் கூற்
 றைவிடக் கொடிய குருட்டு நம்பிக்கையோ அப
 சாரவார்த்தையோ வேறு ஏதேனும் உண்டா?
 கடவுளைப் பற்றிய ஞானமெல்லாம் ஒரு புத்தகத்
 தின் அட்டைக்குள் அடங்கிக்கிடக்கிறது என்று
 நம்ப மறுத்ததற்காக எண்ணிறந்தபேர் மதவெறி
 யர்களால் மாய்க்கப்பட்டனர். இங்ஙனம் அஞ்
 ஞானத்தாலும் மதவெறியினாலும் தூண்டப்
 பெற்றுப் பிறரை பெருவாரியாகக் கொன்று தள்
 ளும் கொடிய செயல் பலதடவைகளில் நிகழ்ந்தி
 ருக்கிறது. அக்கொலைச் செயல் இப்பொழுது
 குறைந்திருக்கிறது.

ஒரு சில கோயில்களில் அர்ச்சனை போடும்
 போது “இறந்த ஆத்மா” என்று சொல்லக் கேட்
 கிறோம். ஆத்மா இறப்பதில்லை என்பதையே
 இக்கைநூலான விவேகானந்த தத்துவ வித்து
 களும் எடுத்தோதியுள்ளன. உயிரிருந்த உடல்
 தான் பிணம் எனும் பெயரைப்பெறுகின்றது.

அ த ன ா ல் அவமானப்படுத்தும், சமய தந்திர மந்திர, சாத்திரங்களுக்கு மதிப்பளிக்கக்கூடாது. சா வீ ட் டு நடைமுறைகள் சில மாற்றமுற்றாக வே ண் டு ம். சா வீ ட் டி லே சுவத்தைப் பார்ப்பது கூட ஆகாது என்று தடுத்தோரும் இருக்கின்றனர். இப்பேர்ப்பட்ட மூடநம்பிக்கைச் செயல்களால் சா வீ டு சஞ்சலமுறாமல் செத்தபிறகு ஏதோவெல்லாம் செய்து ஆகாத கருமத்துக்குக் கழிப்பென்றெல்லாம் தமது வருவாயைத் தேடிக்கொள்வோரை சமூகத்தால் துரத்தவேண்டும். பிணமான மனிதன் கோயிலுக்கு ஆகாதென்று பிணமர்கப்போகும் மனிதன் தடுப்பதெல்லாம் நமது பகுத்தறிவுச் சிந்தனையில் இடம்பெற்றாகவேண்டும்.

கோவில்களுக்குள்ளும் மடங்களுக்குள்ளும் புகழ் கொடுத்து வாழுடலை மற்றச்சமயத்தவர் போற்றவும் அடக்கம் பண்ணவும் நடைமுறை கொள்ளும் அதே வேளை அடுத்த வீட்டிலிருக்கும் இந்துவானவன் இறந்த செய்தி காட்டும் சா வீ டு செத்தவன் எனப்படுவோனின் பிணத்தை இகழாமல் பேய் பிசாசுக்குறை நிறை கூறாமல் வாழப்போகின்றவர் நலம் நோக்கி ஆவன செய்வோம்

சுவாமி விவேகானந்தர் கூற்றுப்படி சமூகம் தவறியதைத் தகுந்தவழிக்குத் திருப்பி விடவேண்டும். அதற்காக நல்லவற்றைப் பெறவாசல் கதவுகளைத் திறந்து வைப்போம் என்று வாயாலே கூறிவிட்டு இத்தத்துவ வித்து

களை மறந்து போகாது மக்களையும் மற்றோ
ரையும் வழிநடத்துவேர்மாக!

ச த்துக்கொண்ட வித்துகள் இவையே
தாரணி தன்னில் தழைத்து ஓங்க
பக்தி சிர த்தை கொண்டவ னாசி
பன் குடாவெளி மூர்த்தியன் நானே
வித்துக் ளீந்த விவேகா னந்தரை
வீரத் துறவி யாகக் கண்டேன்
இத்த னைக்கும் கடவுள் காட்டும்
ஏந்த லையே உளத்தில் கொண்டேன்.

சா வீடு என்றால் மாபெரும் அமங்கலமான
நிகழ்வாகக் கரு துவ தை மாற்றவேண்டும். இப்
போது சிறிது மா ற் ற ம டை ந் து சவம் இருக்கும்
போதே சாப்பாடு முதலியன இட ம் பிடிப்பதை
வரவேற்கலாம். ஒரு சாவீட்டில் முன்பொருகால்
மூன்று நாள் தொடர்ந்து ஏ தும் சாப்பிடாமல்
இருந்த மனை வி கண வனை த் தொடர்ந்து
சென்றதையும் ஞாபகப் படுத்துகின்றேன். விவே
கானந்தர் கொள்கைப்படியும் பகவான் பகவத்
கீதையில் கூறியபடியும் சா வை ஒருடலை விட்டு
உயிர் மாறுவதாகவே கூறவேண்டும், இதனை

“கந்தைத் துணியைக் களைந்தே புத்தாடையொரு
மைந்த னுடுக்கும் வகைபோல - இந்தவுயிர்
நைந்தவுடல் நீத்தருளால் நண்ணும் புதுவுடல்கள்
முந்தவடைந் தெய்தும் முனைந்து”

பகவத்கீதை வெண்பாவில் புலவர் மணி
ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுப்
பாடியுள்ளார்கள். மேலும்

ஆண்டாண்டு தோறும் அமுதுபுரண் டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென் னென்றிட் டிரும்

எனும் ஓளவையார் பாடலின்படி கவலையொழித்
துக் கரு மங்களை முடித்து பேய்பிசாசென்று
கூறுவதை ஒழித்து தொடர்ந்தாவன செய்ய
வேண்டும்.

சுவாமிகள் விவேகானந்தரும் விபுலாநந்தரும்
எடுத்ததற்கெல்லாம் தொடுத்துக் காட்டக்கூடிய
தொடர்புகளைக் கொண்டே மேலோராக விளங்
குகின்றனர்.

ஏற்கனவே நாம் கூறியுள்ளபடி சுவாமிகள்
இருவரையும் தொடர்புபடுத்துவது சிலவேளை
பொருத்தமுறாதெனினும் எமது சிந்தனையிலி
ருந்து விலகாதிருக்கின்றனர். பெயரளவிலும் விபு
லம் என்ற அறிவும் விவேகம் என்ற அறிவுத்தெளி
வும் இணைந்து எம்மைத் தூண்டுகின்றன. விபுலா
நந்த தரிசனத்தில் முப்பதாம் பக்கத்தில் ஒரு பந்தி
வற்புறுத்திக் கூற இடமாகின்றது.

சுவாமி வி பு ல ா ந ந் த ர் மொழிபெயர்த்த சுவாமி
விவேகானந்தர் சம்பாஷனைகள்.

இந்திய தேசியத்தின் ஆன்மீகக் கூற்றினைப்
புத்துயிர் பெறச்செய்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர்
முதலில் மனிதன்; அதன்பின்புதான் சித்தாந்தங்க
ளெல்லாம்; சமய சித்தாந்தம் உட்பட என்று
துணிந்து கூறியவர் அவர்.

மனிதன்தான் ஞானியாகவேண்டும். உணவும்
உடையும் இல்லாமையாலும் அவற்றைக் குறித்துக்
கவலையில் ஆழ்ந்திருப்பதாலும் நாடு நாசமாய்
விட்டது. இதை மாற்றுவதற்கு என்ன செய்யப்
போகிறீர்கள்? உங்கள் சமய சாத்திரங்களை எல்
லாம் கங்கா நதியில் எறிந்துவிட்டு உணவையும்
உடையையும் தேடிக்கொள்ளும் மார்க்கங்களை
ஜனங்களுக்குப் போதிப்பீர்களாக! அதன் பின்பு
சமய சாத்திரங்களை வாசிப்பதற்கு உங்களுக்கு
நேரமுண்டாகும்.

தொழில் செய்வதற்கு நிறைந்த ஊக்கத்தை
உண்டாக்கி உடல் நலத்துக்கு வேண்டியவற்றைச்
செய்யாவிடில் ஆன்ம பலத்துக்கு உரியனவென
நீங்கள் சொல்லும் வாக்கியங்களை யார் கேட்கப்
போகின்றார்கள்? ஆதலினாலே முதலில் உங்களு
டைய உள்ளத்திலே அமைந்த ஆன்ம சக்தியை
எழுப்பி அதன்பின் சமய சாத்திரங்களைப் பயிற்று
வீர்களாக! என்று அந்த வேதாந்த சிங்கம் முழங்
கியது.

இவ்வாறானவற்றால் லெல்லாம் விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கக் கூடியதை அறிகின்றோம். நரேந்திரன் என்ற இளமைப்பெயர் மறைந்து நாடெல்லாம் போற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற சுவாமி விவேகானந்தர் பற்றி தொகுப்பும் இணைப்புமான இத்தொடர்ச் சியில் இன்னும் சிலவற்றைச் சேர்த்துச் கோத்துக் கொள்வது சிறப்பாகும்.

சுவாமி விவேகானந்தரை வலியுறுத்தக் கூடிய வசனங்கள் சில:

குரு தேவர் இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சர் அருமை முதன்மைச்சீடர் குருதீக்ஷ பெறவந்த போதே “நரேன் தன்னுடைய அறிவாற்றலாலும் ஆன்மீக வலிமையாலும் உலகின் அடித்தளத்தை அசைக்கப் போகும் காலம் வரும்” என்று பாரறியக் கூறினாராம். நரேந்திரனே விவேகானந்தராகி அதன் வலிமையைக் காட்டிவிட்டார்.

“சகோதரரே குருதேவர் என்னைப்பற்றிக் கூறியதை ஓரளவு புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குகிறேன். உண்மையிலேயே என்னிடம் அவ்வளவு சக்தி உள்ளது. உலகத்தையே புரட்சிகரமாக ஆக்குவேன் என்று உணர்கிறேன்.

இக்கூற்று குருபக்தியினால் ஏற்பட்ட வீரத்துணிவாகும். எம்போன்றோர்க்கு இது வெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாகட்டும்.

சுவாமி சிகாக்கோ சொற்பொழிவுக்குச்
சென்று சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுப
வித்துள்ளார். விசேடமாக தகுதிகரட்டிச் சான்றுக்
கடிதம் கொண்டு போகாத கவலையுற்றிருக்கும்
போது ஓர் உரையாடலில் போராசிரியர் ஒருவர்

சுவாமிஜி தங்ளிடம் தததிச்சான்றுகள் கேட்
பது சூரியனிடம் அது ஒளி வீசுவற்கு உரிமை
பெற்றுள்ளதா என்று கேட்பதற்கொப்பாகும்.”

நரேந்திரன் தான்துறவு பூண்டு தியானத்
தில்இருப்பதை விரும்பாத பரமஹம்சர்

“மாம்பழத்தை தனியாக அருந்த நீ இந்த
நிலவுலகில் வரவில்லை. உலகில் உள்ளவர்களுக்கு
அருள் விருந்தை வழங்கியான பின்பே நிர்விகற்ப
சமாதியென்னும் மாம்பழத்தை மீண்டும் அருந்தி
அகண்டாசாரத்தில் கலந்திருப்பாய்!

என்றும் அன்புக்கட்டளையிட்டார். இதனைப்
பின்பு செயலிலே காட்டிய செயல் வீரத்துறவியல்
லவா சுவாமி விவேகானந்தர்.

சுவாமி அவர்கள் அமெரிக்க சிக்காக்கோ
பிரசங்கத்துக்குச் செல்லக் கப்பலேறும் வேளை
யிலே

“சர்வமதசபை (தம்மைச் சுட்டிக்காட்டி) எனக்காகக் கூட்டப்படுகிறது இவ்வாறு என்மனஞ் சொல்லுகிறது. மிக விரைவிலே இது நிருபணமாகும்”

என்றெல்லாம் கூறியுள்ளமை எமக்கு எழுச்சிக்கான எண்ணங்களை உதயமாகச் செய்யவேண்டும். இன்னும் ஒருவேளை சகோதர சுவாமியிடம்

“விவேகானந்தரை விவேகானந்தப் பண்புடையவர்களே அறிந்து கொள்வர். காலக்கிரமத்தில் பகவான் அருளால் எண்ணிறந்த விவேகானந்தர்தோற்றுவர்”

என்றெல்லாம் இயம்பியதை இப்போது நாம் அறியும்போது இளமையிலே இவற்றைப்படித்துணரவில்லையே என்று கவலை ஏற்படுகிறது.

சுவாமிகள் சமாதியுறும்காலம் நெருங்குகையில் சகோதர சுவாமிகளிடம் வழமை போல் இங்கிலீஷிலே பேசியுள்ளார்.

“*I Shall be a Voice Without Form*”

நான் விரைவில் உடலை உகுத்துவிட்டு உருவமற்ற ஓசையாக இலங்குவேன் என்று திருவாய் மலர்ந்தாராம்.

இத்தத்துவ வித்துகளீந்த சுவாமிகள் பற்றிச் சிறிதேனும் அறிவது நலமாகும்

சுவாமி விவேகானந்தர் ஜீவிதத்தில் சில

தத்துவ வித்துகள் என இத்தனையும் கூறிய சுவாமிகள் பற்றிச் சில குறிப்பிட்டாகவேண்டும். அதனாலும் நமக்கு அறிவு முதலியன அதிகரிக்கும் 1863 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பன்னிரண்டாங்குகதி கல்கத்தாவில் பிறந்தார்.

தந்தை:- விசுவநாதத்தார். பிரசித்தமான நீதிமன்ற வழக்கறிஞர். சத்திரிய குடும்பம் பாத்திரமறியாதே பிச்சைகொடுக்கும் வள்ளல்.

தாய்:- புவனேஸ்வரி. இல்லறப்பண்பில் இணையற்றவர். பாரதம், இராமாயணம் முதலியன படித்து மனப்பாடம் பண்ணிய செயலுடையவர். முதலிரண்டு பெண்பிள்ளைகளை அடுத்து ஆண் மகவு விரும்பி காசி விசுவநாதரை வேண்டிக்கொண்டிருந்தவர்.

ஆண்மகவு பிறந்ததும் பாட்டனார் துர்க்காசரண தத்தார் போல் வடிவுற்றிருந்ததால் அவர்தான் மறுபிறப்பெடுத்தாரோ என்றும் ஐயுற்றனர். அவர் பெயரையே வைக்கலாமென்றெண்ணியும் நாள் நட்சத்திரப்படி நரேந்திரன் எனப்பெயர் சூட்டினர்.

நரேந்திரன்:- தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையா கவும் துடுக்கும் துணிவும் மிகுந்தோனாகவும் தண்டனைக்கு அஞ்சாதவனாகவும் இருந்தான். இதனால் மனம் நொந்த தாய் பூதகணங்களில் ஒன்று பிள்ளையானதோ என்று மனம் சலிப்படைந்தார் கைக்கு அகப்பட்டதையெல்லாம் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பான் சாதவித்தியாசம் பாராமல் கூடித் திரிவான். சர்ப்பிடுவான். வண்டியோட்டும் வண்டிக்காரன் நிகரில்லாதவன் என்று நினைத்துத் தானும் வண்டியோட்டுவோனாக ஆகவேண்டும் என்றெண்ணியவன். நரேந்திரன் மானுடர்க்கு இந்திரன் என்றபொருள் தொனிக்கவே பிற்கால நலமெல்லாமறியாது பொருந்திய பெயர் எப்படியமைந்தது பார்த்தீர்களா? மிருகேந்திரன், நரேந்திரன், தேவேந்திரன் எனும் பெயர்கள் முறைப்படி உயர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன.

பூதகணமோவென்று புலம்பிய மாதாவுக்கு நரேந்திரன் புதுமை காட்டத்துவங்கினான். துடுக்குப் பிள்ளையானவன் ஐந்து வயதில் அடக்மான பிள்ளையானான். புலனடக்கத் தற்காப்பும் தியானமும் பழக்கத்தில் ஏற்பட்டன. இப்படிப்பட்ட நரேந்திரன் எதிர்காலம் எப்படி அமையும் என்பதை இராமக்கிருஷ்ணர் அறிந்து கொண்டு காலம் வரட்டும் என்று காத்திருந்தார்.

இளமையில் பெரியார் வாக்குகள் எதிர்காலத்தைச் சிருட்டிக்கின்றன. நரேந்திரனுக்கும்

பலரது வார்த்தைகள் இளமையிலே பரிந்து
கொண்டன. “பிள்ளாய் நீ வருங்காலத்தில்
மகோன்னத பதவியைப் பெறுவாய்” எனத்தத்தர்
குடும்பத்தில் ஒருவயோதிபர் அந்திய காலத்தில்
பாரதம் படிக்கக் கேட்டுக் கூறினார்.

இரண்டாவதாகக் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரி
யர் ஹேஸ்டி என்பவர் “நரேந்திரநாதத்தன்
பேரறிவாளி. நான் உலகமெங்கும் பிரயாணஞ் செய்
திருக்கிறேன். ஆனால் அறிவு ஆற்றல் இவைகளில்
இவனுக்கு ஒப்பானவர்களை ஜேர்மனிச் சர்வகலா
சாலைகளில் இருக்கும் தத்துவ நூல் ஆராய்ச்சி
மாணவர்களிடையிலும் நான் கண்டதில்லை
வாழ்விலே இவன் பெரும்பேறு எய்துவான் என்ப
பது உறுதி” எனக்கூறியுள்ளார்.

மூன்றாவதாக பிரம்ம சமாஜத்துத்தலைவர்
தேவேந்திரநாத தாகூர் அவர்கள் அறைக்குள்
தீயானத்தில் அமர்ந்திருந்த போது அவருடை
அனுமதியைப் பெறாமலே அறைக்குள் நுளைந்து
“ஐயன்மீர்! நீவிர் கடவுளைக் கண்டதுண்டர்?
என்று ஆர்வத்துடனே பயபக்தியுடன் வினா
வினார். இந்த வினா மகரிஷியைத் திடுக்கிடச்
செய்ததாம். நரேந்திரன் ஞானத்தாக ஒளி வீசும்
முகவசீகரங்கண்டு “பிள்ளாய் நீ எதிர்காலம் ஒரு
பெரிய யோகியரவாய்!” என்றும்பட்டும் பகர்ந்தார்

ராம்; இவ்வாறு மேலானோர் கூறிய வாழ்த்துப், பொன்மொழிகள் நரேந்திரனை உள்ளத்திருந்து உறுத்திக்கொண்டன.

இப்படியான காலவேளையில் நரேந்திரனை நோக்கிச் சிலர் “இங்கு அங்கெல்லாம் ஓடி அலையாமல் கடவுளைக் கண்டவரைக் காண நீ விரும்பின், உன்னைப்பிடித்துள்ள மயக்கத்தை மாற்ற வல்லவரான அன்னார் கங்காதீரத்தில் தஷிணைசுவர ஆலயத்தில் இருக்கிறார். ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சர் என்பார். அப்புனிதரிடம் சென்றால் உன்மயக்கம் தெளிவுறும் என்றனர். இராமக்கிருஷ்ணரும் இந்த நரேந்திரன் நிலையினையும் எதிர்காலத்தையும் ஜகன் மாதா மூலம் அறிந்திருந்தாராம். ஆதலால் நரேந்திரன் வருகையை அவரும் எதிர்பார்த்திருந்தார். எனவே இப்போது நான்காவது தடவையாக வாழ்த்தும் ஆசீர்வாதமும் இராமக்கிருஷ்ணர் எனும் மகானால் கிடைக்கப்பெற்றுச் சீடனாகப்போகின்றார்.

நரேந்திரன் ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சரிடம் சென்று குருசீடனாகாத நிலையிலே “நீவீர கடவுளைக் கண்டதுண்டா?” என்று வழமை போல் வினவினர்.

“ஆம் பிள்ளாய் நான் அவரை இடையறாது கண்டு களிகூர்கின்றேன். ஊனக் கண்ணால் நான் உன்னைக் காண்பதை விடப் பன்மடங்கு அதிக

தெளிவுடனே அகக்கண்ணால் அவரைக் காண்கிறேன். வேண்டுமானால் உனக்கும் காட்டுகிறேன்' என்றார். இதனைக் கேட்டதும் நரேந்திரர் உடல் நடுங்கி உள்ளம் பூரித்தது. அப்போதும் நன்கு ஆராயுமுன் நாம் இவரை நம்பிவிடலாகாது என்று தீர்மானங்கொண்டார். பின்னர் அடிக்கடி இருவரும் சந்தித்து உரையாடி, உரையாடி குரு சீடனாகிக் கொள்கின்றனர்.

குரு சீடனாக அமைந்து கொண்டாலும் புகவான் நரேந்திரனை சிவன் அல்லது நாராயணன் எனக் கருதிப் போற்றி வந்தார். புனிதம், நிறைந்த நரேந்திரனிடம் ஞானாக்கினி ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்ததைப் புகவான் மட்டுமே தெளிவுற அறிந்திருந்தார். படிப்பறிவே இல்லாத பரமஹம்சர், பட்டதாரியாகச் சட்டம் படிக்க முற்பட்ட நரேந்திரனை மேலான ததித்துவங்களை செல்லாமற் சொல்லிச் செயலிலும் காட்டிச் சீர்படுத்தி வந்தார்.

நரேந்திரன் தந்தை காலமான பிறகு குடும்பப் பொறுப்பால் கவலை கொண்டார். வறுமையும் வாட்டியது இந் நிலையில் புகவானிடம் தகஷிணைசுவரம் செல்லாது குடும்பக் கவலையில் உள்ளாகி நோய்க்கும் ஆளானார். இளைஞன் ஏனோ வரவில்லை என்றெண்ணி புகவான் கல்கத்

தாவுக்குச் சென்று நிலமையறிந்து அன்புகூர்ந்து ஆவன செய்யத் தனக்கு ஓர் உபாயம் செய்யும்படி நரேந்திரன் வேண்டினார். “நீ யே தே வி யி ன் சந்நிதி சென்று வரம் வேண்டிக் கொள்! என்றார்.

குரு சொற்படி சீடனாகிக் கொண்டிருக்கும் நரேந்திரன் தேவியிடம் சென்று வேண்டிய வரம் என்ன தெரியுமா? தனது குடும்ப நலன்களையோ பெருஞ் செல்வத்தையோ வேறு ஏதேனும் பெரும் புகழையோ வரமாக கேட்கவில்லை. பரமஹம்சரும் அதிசயப்பட்டார். “பக்தியும் ஞானமும் எனக்குப் கடாட்சித்தருள வேண்டுமென்று அம்பாளிடம் வேண்டினேன். என்று மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார்.

“உனக் குற்றதரித்திரத்தைப் போக்குமாறு ஏன் கேட்கவில்லை? மறுபடியும் போய் அவ்வரம் வேண்டியவா” என்றனுப்பினார். ஆனால் நரேந்திரர் இரண்டாம் முறையும் தமது குடும்பநலனுக்கான வரம் கேட்க மறந்துவிட்டார். மீண்டும் அதே ஞாபகத்துடன் கோயிலுக்குள் சென்று வேண்டுமாறு கட்டளை பிறந்தது. குருவாகிக்கொள்பவர் இவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் கூறக்கேட்ட சீடனாகப் போகிறவர் தமதுகுடும்ப வறுமை நிலைமைபற்றி நினைவில் கொண்டு போதுங்கூட அதை வேண்டாமல் “பக்தியும் ஞானமும்

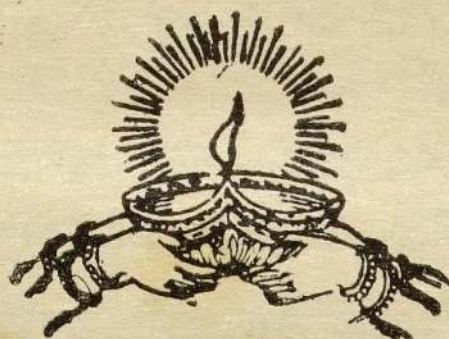
கடாட்சமாகவே வேண்டி நின்று வெளியேவந்தார்: அப்போதிருந்து முகத்தில் வரத்தின் மகிமை தென்படத்துவங்கியது.

பின்பும் ஒருநாள் நரேந்திரர்குடும்ப நலனுக்காக பரமஹம்சர், தனவந்தர் ஒருவரிடம் பொருளுதவி செய்யக் கோரினார். ஆனால் இதனையும் நரேந்திரர் விரும்பவில்லை. அதையறிந்து கொண்ட தேவர் “குழந்தாய் நான் உனக்காக வீடுவீடாகச் சென்று இரக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்பதை நீ அறிவாயா?” என்று பரிந்து பேசினார். அன்பு மிகுந்த இந்தமொழிகேட்டு நரேந்திரர் உள்ளம் குழைந்து குருதேவர் அடியினையில் விழுந்து வணங்கி மனங்கசிந்தார். இதன்பின்னர் காந்தமும் ஊசியும் போன்று கவரப்பட்டு சீடனாகிக் கொண்டார். இவ்வாறு சிலவாண்டுகள் செல்ல “கடவுளைக்கண்டதுண்டா” என்றவினாவெழாமல் கடவுளைக்கண்ட நிலைமைக்கு நரேந்திரர் ஆளானார். சந்தேகத்துடன் வந்து சந்தித்த நரேந்திரர் இப்போது சஞ்சலந்தீர்ந்தவராகி நடைமுறைகொண்டார். எனினும் “நாணயம் மாற்றுபவன் ஒவ்வொரு காலையும் நன்கு பரிட்சித்து ஏற்பது போன்று நீயும் என்னை வேண்டியவாறெல்லாம் சோதித்தபின்னரே நம்புவாயாக!” என்றுபகவான் இராமகிருஷ்ணரும் பரிவுடன் வேண்டிக்கொண்டார். மேலும் நரேந்திரன் நிலைமையறிந்து “பிள்ளாய் நீ உன்முத்தியை மட்டும் நாடுவது சுயநல

மாகும் உன்போன்ற உத்தமார்க்கு அது தகாது. உனது பிறவிப்பயனை உலகத்தவர்க்கு வழங்க வேண்டும் அவர்கள் ஈடேறுதற்கேற்ற வழியைக் காட்டிய பின்னரே நீ திரும்பவும் இந்த உயர்ந்த சமாதிநிலை எய்துவை. அது பரியந்தம் இது உன்னிடமிருந்து ஒதுக்கி மூடிவைக்கப் பட்டுள்ளது. இதைத் திரும்பவும் மீட்டெடுப்பதற்கான திறவுகோல் என்கைவசம் உளது அறிவாயா? என்றார். இதன்பின்னரே நாளுக்குநாள் நரேந்திரர் சக்தி வளரத் துவங்கியது. இவ்வளர்ச்சியே நமக்குரிய விவேகானந்த தத்துவ வித்துகளாகின.

சட்டம் படித்து நீதித்துறையில் தலையிடும் நிலையினை வெறுத்துச் செல்லும்படி பகவான் தடுத்தாட்கொண்டேவிட்டார். இதனால் இராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சரைப் போற்றும் பரம்பரை பரம்பரையினை விவேகானந்தர் ஆக்கிக்கொண்டார். இந்துசமயச் சிறப்பியல்புகளை உலகமறியச் செய்த உத்தமனாகினார். சென்னையில் இங்கிலீஷ் பேசுகிறசுவாமி ஒருவர் வந்திருக்கிறாராம் அவ்வாறு அன்னியமொழியைப் பேசும் சந்நியாசி நமது நாட்டில் இருக்கமுடியுமா என்றெல்லாம் ஐயமுற இடமாகிக் கொண்டவர். சுவாமி மெய்ஞ்ஞானத்தால் விஞ்ஞானத்தை வெறுத்தாரல்லர். அமெரிக்க நாட்டின் தகைமையறிந்து வியந்தார். மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அற்புதங்கள், அழகுப்

பொருள்கள், இயந்திரங்கள் முதலானவற்றைக் கண்டு வியப்புற்றார். விமர்னம், தொலைக்காட்சி கொம்பியூட்டர் முதலியன கண்டிருந்தால் இன்னும் மேலதிகமாக வியப்புற்றிருப்பரன்றோ! இப்பேர்ப்பட்டவரை இடையிடையே ஈளை நோய் வாட்டத் துவங்கியது. சமாதியுறும் நாளை குருநாதர் பஞ்சாங்கத்தில் வாசித்துக்காட்டச் சொல்லி தினத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். (எழுத்து வாசனையில்லாதபடியால்) சீடனா சமாதியுறும் நாளை 1902 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாங்கம் பார்த்து ஆடி மாதம் நாலாந்திகதியைக் குறிப்பிட்டு வைத்திருந்தார். அதன்படியே சுவாமி விவேகானந்தர் மகாசமாதியுற்றார். கடவுளைத் தேடியவர்களெவராகி நமக்கும் காட்டியுள்ளார்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் பொன்மொழிகள்

1. துணியே துணை.
2. நம்முளையை நாம் பார்க்கமுடியாது.
3. நேற்று நல்லது இன்று தீயதாகலாம்.
4. நாமே அந்தக் கடவுளாகலாம்.
5. கண்ணாடியைத் தூய்மையாக்கினாலே காட்சிகாட்டும்.
6. பாவியிடம்கூடப் பரம்பொருளுண்டு.
7. மதசம்பந்த ஆடம்பரம் மறைய வேண்டும்.
8. ஒருபக்கம் துளிஇன்பம் கிடைத்தால் மறுபக்கம் துன்பந்தோன்றிவிடுகிறது.
9. நல்லகாலம் வரட்டும் என்றிருப்போன் கங்கைவற்றிய பின்பு கடந்து போவேன் என்பது போல்.
10. உண்மையைச் சொல்லோரை அடக்கும் புரோகிதக் கூட்டங்களுக்கு வேதாந்தத்தில் இடமில்லை.
11. தீமையைக் கண்டு சொல்லோடு நில்லாமல் அதன் ஆணியேரையே பிடுங்கி எறியவேண்டும்.
12. பிணத்தை மலர்களால் மறைக்க முடியாது.
13. உண்மையை நோக்கிச் செல்வது கத்திமுனையில் நடப்பது போன்றது.

14. தீமையிலும் பயன் இருப்பதைத் தைரியமாகச் சொல்வேன்.
15. ஆயிரம் தடவை தவறினாலும் மேலும்முயலுங்கள் முயற்சியைக் கைவிடாதீர்கள்.
16. இறைவன் இயற்கையாயிருந்து உடலாகிய கோவிலுக்குள் இருக்கும் கடவுளாக மாறுகிறார். ஆன்மாவாகவும், மனிதனாகவும் ஆகிவிடுகிறார். ரிஷிகன் தேடிய கடவுள் நம் முடைய இதயங்களிலே இருக்கிறார்.
17. இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தது யார்? என்ற கேள்வி தகீது ரீதியாகப் பயனற்றது.
18. கடவுளை அறியமுடியுமானால் அவர் கடவுளாக இருக்கமுடியாது. என்று மே அறிந்து கொள்ள முடியாதவராகவே இருக்கிறார். அறியக் கூடியவற்றுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவரே கடவுள்.
19. கடவுள் அறியக்கூடியவரும் அல்லர் அறிய முடியாதவரும் அல்லர். இந்த இரண்டுநிலைகளுக்கும் மேலான நிலையிலே இருக்கிறார். அவர் நம்முடைய ஆத்மாவேதான் ஆன்மாவின் ஆன்மாவாகவும் இருக்கிறார்.
20. நம்மைப் பரம்பொருள் தத்துவமாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கு நாம் செய்யும் முயற்சியே ஒழுக்கமாகும்.
21. வேததத்துவத்துக்குக் குறிக்கோளாய்

இருப்பதை ஒரே வார்த்தையில் சொல்லிவிடு
கிறேன் “ஓம்” என்றவார்த்தையேதான் அது.

22. மரணத்தின்பின் என்ன ஆகிறது என்ற வினா
வுக்குக் காலதேவன் கூட விடையளிக்கமறுத்து
ஆன்மா பிறப்பும் இறப்பும் அற்றது என்றார்.

23. மிகவுயர்ந்த சொர்க்கம் நமக்குள் நம்முடைய
ஆன்மாவில்தான் இருக்கிறது.

24. பாவபுண்ணியங்களைப் பொறுத்து சுருக்கமும்
விரிவும் ஆன்மாவுக்கு உண்டு. உணவையும்
உடையையும் தேடியபின்பே மார்க்கஉபதேசம்

இராமக்கிருஷ்ண மிஷன்

இந்து சமய வளர்ச்சியில் இன்று

இராமக் கிருஷ்ண மிஷனே நன்று

முந்து சமயம் ஆன இதனுள்

மூடச் செயலும் புகுந்து கொண்டது

எந்தச் சமயத் தாரும் கூடி

ஏற்றுக் கொள்ளும் மிஷனே என்று

பந்த பாசத் தோடு பாடும்

பன்கு டாவெளி மூர்த்தியன் நானே.

கற்கண்டுச் சுவையறியார் அறியா தாரே
 காலாலும் மிதித்துவிட்டுக் கடந்தும் செல்வர்
 பற்கொண்டு கடித்துச் சுவை அறிய முன்பு
 பார்வைக்குக் கல்லாகத் தென்பட டாலும்
 செற்கொண்டு பிறர்விளக்கங் கொடுத்த பின்பே
 சுவையதனை நன்றாக உண்டே யுணர்வர்
 நற்றொண்டு நற்கவிகள் நல்லார் இணக்கம்
 நாமுணரும் போதருமை காணலாமே.

பொதுப்பாமாலை
 வெற்றிலேல் விநாயகமூர்த்தி

111531

இல்லறம் துறவறம் இயல்பு

நிட்டையிலே இருந்து மனத் துறவடைந்த
 பெரியோர்கள், நிமிலன் தாளாக்
 கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும்
 பெரியசுகம், கிடைக்கும் காம
 வெட்டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்கு
 மணம் பேசி, விரும்பித்தாலி
 கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே
 கிடத்துமட்டும், கவலை தானே

விவேக சிந்தாமணி

மீண்டும் நினைவு கூர்தல்

ஈ ன் றெ டு த்த பெருமையினும் என் பெற் றோரைமிஞ்சி மருமகனாக்கிப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்த நாலான வளங்கள் நிறைந்த நாவற்காடெனும் நல்ல சிற்றூரிலே பொலீஸ் தலைமையெனும் அக்கால விதானையாராயிருந்து பண்புடன் சேவையாற்றிய கந்தவனம் வேலாப்போடி அவர்கள் 1957ஆம் ஆண்டு காலமான பின்னர் 1964ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பாலர்பாமாலையினை அன்புக் காணிக்கையாக்கி னேன்.

பலரிடமும் என்னைப்புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசக்கேட்டவர்கள் இப்போதும் எம்மிடையே பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். இளைஞ னாயிருக்கும்போதே எதிர்காலம் காட்டிப்புகழ்ந் தவர். தேசத்தலைவராகிய மாண்புமிக் ஜனாதிபதி தனது மாளிகையிலே தேசிய வீரர் வரிசைக்குள் கலாசாரச் சேவையால் "கலாசூரி" பட்டமளித் துக் கௌரவித்து உபசரித்த நிலைமைகளறிந்து அன்னாரது ஆத்மா பேரானந்தமுற்றிருக்கும்.

உழவர் பரம்பரையில் பலவளம் சூழ்ந்த பண்குடாவெளியில் பிறந்தநான் கிராமச்சூழ லையே விரும்பினேன். பட்டணத்தவர் போன்ற பலவசதிகள் குறைந்தும், வாவிப்போக்குவரத்து

இடர்ப்பாடுகள் மிகுந்தும் சூறாவளி போன்ற தொல்லைகள் சூழ்ந்தும் ஓரளவில் குடும்பச்செழிப்போடு வாழ்கின்றேன்.

“சாந்தம்” என்றமகளின் பெயர் காரணங்காட்டி குழந்தையிலே தூக்கி அணைத்துட்டேசியவை இன்றும் நினைவு கூரவேண்டியே இருக்கின்றன. நானும் மருமக்களை உங்களைப் போல் பாராட்டிப் பேசும் நிலையுற்றிருக்கின்றேன் இவற்றாலெல்லாம் ஆத்மா பற்றிய இந்நூலினால் மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து அமைதியுற்றிருக்கின்றேன்.

அஞ்சலி

இந்தக்கால வன்செயல்களுக்குள் ஆளாகிக்காலமான எமதூர் இனத்தவர்களான:

திரு. பெ. சின்னத்தம்பி (போடியார்)

,, சி. சம்பந்தமூர்த்தி (மாவட்டத்தலைவர்)

,, ச. தர்மலிங்கம் (றெயில்வேகாட்)

என்போர் ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்கும் இந்நூலால் அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

வேண்டுகூல்

மகத்தான இந்நூல் பதிப்புக்கு நிதியுதவிய நூலாசிரியர் மகன் அருட்சிவா ‘எஞ்சினியர்’ அவர்களையும் ஆசிரியருக்குறுதுணையான சகோதரன் செல்வராசா மகன் அருள் தேவராசா ‘கொம்பியூட்டர் இணைப்பதிகாரி’ அவர்களையும் நன்றிகூறிப் பாராட்டுதலோடு இந்நூல் வித்துகளின் பலனும் சேர்ந்தாக வேண்டுகூலின்றோம்.

முத்தமிழ்ப் பண்ணையினர்

3644C

விவேகானந்த தத்துவ வித்துகள்.

கடவுள் எங்கே? கடவுள் எங்கே?
கடவுளைத்தேடிக் கண்டவர் யாரோ?
கடவுளைத்தேடிக் கண்டவர் உண்டேல்
கடவுள் நிலையில் காணலாந் தானே!
இப்பேர்ப்பட்ட இந்நிலைக்குள்ளே
இராமக் கிருஷ்ண பரமஹம்சர்
குருவாய் அமைந்தார் குருகுலம் அமைத்தார்
வருவாய்! அறிவாய்!! வங்க நரேந்திரா!
என்றே தொடர்ந்த இம் மீஷன் தன்னை
நன்றே உணர்வோம்! நடைவழிகாண்போம்!
அன்றே உரைத்த ஆய்வுரை தன்னால்
என்றோ ஒருநாள் இறப்பவரோ நாம்?
வீரமுழக்கம், செய்த சுவாமி
விவேகானந்தர், விளக்கம் அறிவோம்
கார, சார, மான மேடைகள்
கருத்துகள் மாற்றிய ஆழப்பேச்சுகள்!
தத்துவ முத்துக ளான அவைகள்
முத்துக் களிலே வலம்புரி முத்தாம்!!
இத்தரை தனிலே இனிதுறப் பெருகும்
வித்துகள் என்றே, விளப்பினோம் நாமே

“வெற்றிமகன்”

சுவாமிஜி சொற்பொழிவுகளில் இராமக் கிருஷ்ண பரமஹம்சர் கதைகளில் சிலவற்றைக் கூறத் தவறவில்லை. விசேடமாக பரந்த நோக்கு விரிந்த அறிவு தேவை என்பதை விளக்க கிணற்றுத் தவளைக் கதையை எடுத்துரைத்தார். செப்டம்பர் 15ல் இக்கதை எடுத்து விளக்கப்பட்டதாம். சிகாக்கோவில்.

அருப உருவ வழிபாடு அவரவர் நிலைமைகளைப் பொறுத்தது. உருவவழிபாடும் ஒருசிலருக்குத் தேவை. வழிபாடு செய்யும்போது புறத்தே உள்ள உருவத்தை பயன்படுத்துகிறான். புறவுருவம் பக்திக்கு உதவியாகின்றது.

உருவ வழிபாடும் அருவ வழிபாடும் உண்மையில் இருந்து உண்மைக்குச் செல்லும் படிமுறைகளாகும்.

பாலபருவத்தில் பொம்மைகள் தேவை அனுபூதியடைந்தார்க்கு விக்கிரகங்கள் தேவையில்லை.

குருதேவர் கூற்று

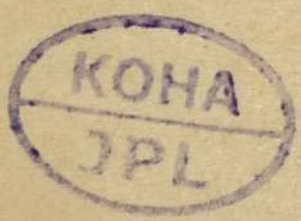
நான் கட்டுப்பட்டவன் நான் கட்டுப்பட்டவன்” என்று திரும்பத்திரும்பக் கூறும் பேதைக்கு கட்டுப்பட்ட நிலையே முடிவாகும் “நான் பாவி நான் பாவி” என அல்லும் பகலும் சொல்லுவவன் உண்மையாகவே பாவியாகி விடுகிறான்.

தேசிய நூலகப் பிரிவு
 மாநகர நூலக சேவை
 யாழ்ப்பாணம்.

பிழை திருத்தம்

பிழை திருத்தம் குறிப்பிட்ட நூலிலும் பிழை திருத்தம் மேலும் இருப்பதுண்டு. விசேடமாகப் பொருள் மாறுபடக்கூடிய பிழைகளைத்தான் அவசியம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். எமக்கு அப்படிப்பட்டன இல்லையெனலாம். எனினும் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றோம்.

பக்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்
முன்னுரையில்			
8 ஆம் பந்தி		அந்தரக்கம்	அந்தரங்கம்
06 - 11	-	உயந்தது	உயர்ந்தது
11 - 04	-	இகவர	இகபர
13 - 13	-	கூடியதான்	கூடியதான
17 - 15	-	நான்மாற்	நான்மாற்றிக்
23 - 04	-	மிகவயர்ந்தது	மிகவுயர்ந்தது
39 - 17	-	பகைவானாவர்ன்	பகைவனா வான்
42 - 01	-	மலர்த்தொடையே	மலர்த்தொடையோ
42 - 04	-	காந்தனடி	காந்தளடி
45 - 21	-	பாகங்களை	பாசங்களை
46 - 25	-	ஒலிவிட	ஒளிவிட
50 - 02	-	உயர்ச்சி	முயற்சி
53 - 11	-	தக்களுக்கு	தங்களுக்கு
53 - 12	-	அனவு	அளவு
388 - 13	-	நிமிலன்	நிமலன்

கலாசூரி வேவிபுகழ்
நிலைக்கட்டும்

மண்வெட்டி வயலுக்குள் தோளிலே
மனையிலே பேனையே கையிலே
பண்பட்ட உள்ளமே நெஞ்சிலே
பகையுண்டு பொறாமை நஞ்சிலே
புண்பட்ட நிலையிலே செயல்திறன்
போட்டிக்கு அஞ்சாத நல்லுரன்
“கண்பட்டு”ப் போகா திருக்கட்டும்
கலாசூரி வேவிபுகழ் நிலைக்கட்டும்

“நியூசன்”